

Mari adevăruri în cartea ROMANI

Text: Paul Reid
Ilustrații: Tim
Shirey

OBSERVAȚIE

Imaginile pentru această serie de lecții pot fi cumpărate online de la majoritatea birourilor și magazinelor AMEC. Pentru a vedea lista cu birourile și magazinele AMEC, te rugăm să vizitezi site-ul www.teachkids.eu/ro și să apeși butonul „Adrese“.

Text editat de:
Asociația Misionară pentru Educarea Copiilor (AMEC)
Calea Turnișorului nr. 90
550048 Sibiu, România
0269 229994, 0369 405255
amec.cef@gmail.com
www.edituraamec.ro
www.ameccef.com

Drept de autor © European Child Evangelism Fellowship®. Titlul original: Great Truths in the book of Romans. Toate drepturile sunt rezervate internațional. Materialul poate fi folosit pentru uzul personal, nonprofit și necomercial. Pentru detalii complete despre permisiunea de a-l folosi vizitează site-ul www.teachkids.eu/ro

Mari adevăruri în cartea Romani

Introducere

Copiii au nevoie să primească învățături din acele părți ale Bibliei care cuprind narațiuni. Dar în același timp copiii au nevoie să fie învățați și acele minunate adevăruri care ne-au fost date de Dumnezeu în epistolele din Noul Testament. Aceste lecții sunt o încercare de a explica în termeni simpli câteva din marile doctrine pe care apostolul Pavel ni le-a prezentat în Romani.

Aceste lecții pot fi folosite în Cercurile Vestea Bună, în orele de Școală Duminicală, în Cluburile Biblice de Vacanță, în taberele biblice, în întâlnirile pentru tineret, etc. mai ales pentru copiii mai mari. Ele pot fi predate în șase săptămâni, deși unele dintre lecții pot fi împărțite în două părți dacă este prea mult material pentru o singură întâlnire. La sfârșitul manualului am inclus un scurt montaj pe tema justificării care poate fi prezentat părinților la sfârșitul seriilor de lecții, în programul celei de a șaptea zile.

La începutul fiecărei lecții vi se sugerează alte activități legate de subiect. Ele vă vor fi folositoare dacă folosiți aceste lecții în Cercurile Biblice de Vacanță, în taberele biblice, în întâlnirile pentru tineret și dacă este posibil la orele de Școală Duminicală când copiii au suficient timp pentru a participa mai mult. Un principiu general în predare este acela că un copil învață mai bine făcând decât auzind și văzând.

Nu am încercat să prezint întreaga carte a Romanilor, lucrul acesta ar fi imposibil în șase lecții scurte. Am făcut o selecție a temelor importante pe care Pavel le abordează în epistolă, urmărind însă șirul învățăturilor lui.

Condamnarea	1,2,3
Justificarea	4,5
Sfințirea prin lucrarea Duhului Sfânt	7,8
Alegerea	9,10,11
Trupul lui Cristos (Biserica)	12
Lucrarea creștinului	13,14,15

Versetele cheie care sunt citate se dau la sfârșitul fiecărei lecții. Puteți face copii și puteți să le dați copiilor pentru a urmări învățăturile primite în Scriptură.

Primele două lecții au un caracter evanghelistic, iar ultimele patru sunt pentru învățarea copiilor creștini. Totuși chiar și o lecție ca lecția a șasea despre lucrarea creștinului poate fi predată și copiilor nemântuiți ajutându-i să înțeleagă că ei nu-I pot sluji lui Cristos până nu L-au primit ca Mântuitor. Atunci când vin la Cristos, se schimbă nu doar poziția lor în fața lui Dumnezeu, ci se schimbă și atitudinea lor față de ceilalți. E bine ca ei să știe ce se întâmplă când se încred **în** Cristos.

Fiți întotdeauna atenți la nevoile spirituale ale copiilor r. emântuiți din clasă. Ei trebuie să știe întotdeauna că învățătorul le stă la dispoziție să îi ajute, să îi sfătuiască dacă îl caută pe Domnul.

În ultimele lecții din această serie, unde învățătura principală este pentru copiii creștini, puteți include o scurtă prezentare a Evangheliei într-o anumită parte a orei. De exemplu puteți include o lecție - obiect, cum ar fi Cartea fără cuvinte sau puteți să cântați un cântec cu mesaj evanghelic, după care ați putea adăuga un exemplu:

„În încăperea aceasta sunt copii care nu L-au primit pe Domnul Isus ca Mântuitor, așa cum ne spune cântarea; ei nu L-au rugat să le ierte păcatele și să le dea viața veșnică. Poate nu I-ai cerut încă lui Cristos să te mântuiască. Ești îngrijorat din cauza păcatului tău, ai vrea să fi mântuit? Poate nu știi cum să faci pasul acesta. Eu sunt aici ca să te ajut. Astăzi la sfârșitul lecției după ce ceilalți copii pleacă, tu poți să rămâi pe loc; m-aș bucura dacă ai vrea să-ți spun cum îți poți pune încrederea în Domnul Isus și cum să-L primești chiar astăzi ca Mântuitor personal.”

Rugăciunea mea este ca aceste lecții să vă ajute să prezentați copiilor „Evanghelia lui Dumnezeu” care „privește pe Fiul Său ... adică pe Isus Cristos, Domnul nostru” în așa fel încât copiii să fie aduși la mântuire și să fie întăriți în credința lor. (Romani 1:1,3,11,16)

Paul Reid Președinte C.E.F., Spania.

LECȚIA I „Vinovat”, spune judecătorul

Textul din Scriptură:

Această lecție rezumă învățăturile din Romani 1-3. Ar fi bine ca învățătorul să citească toate cele trei capitole dar mai ales fragmentul din Romani 3:9-26 care dă concluzia lecției.

Adevărul central (AC):

în fața lui Dumnezeu, cei Atotștiutor, Judecătorul cel drept, noi toți suntem niște păcătoși vinovați.

Aplicația pentru copilul nemântuit (ACN):
întoarce-te de la păcatul tău și acceptă iertarea pe care ți-a dat-o Dumnezeu.

Aplicația pentru copilul mântuit (ACM):

Du Evanghelia la cei care încă sunt sub condamnare.

Învățătorule, dacă este posibil, pregătește pentru copii o prezentare a lucrării misionare printre evrei, cu cereri pentru rugăciune.

Versetul de memorat:

„După Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca prin Isus Cristos lucrurile ascunse ale oamenilor.”

(Romani 2:16)

(Pentru cei mai mici puteți să predați doar: *„Dumnezeu va judeca lucrurile ascunse ale oamenilor.”*)

Schița:

Introducere: Plăcerea citirii unei cărți bune.

Imaginea 1-1: „Romani” este o carte specială, pentru că a fost scrisă sub inspirația lui Dumnezeu.

Imaginea 1-2: Ce se întâmplă într-o instanță judecătorească? Dumnezeu este Judecătorul neprihănit al oamenilor.

Imaginea 1-3: Dumnezeu declară că cei ce nu au primit Cuvântul Lui scris sunt vinovați pentru că nu-L recunosc și nu I se închină ca în fața Creatorului Univerului. (ACM)

Imaginea 1-4: Și evreii sunt vinovați pentru că nu au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu care le-a fost dat. (ACM)

Imaginea 1-5: Toți sunt vinovați în fața lui Dumnezeu. (ACN)

Imaginea 1-6: Doi frați merg pe căi diferite. Imaginea 1-7: Judecătorul își condamnă propriul frate, vinovat de crimă, dar plătește el pedeapsa.

Imaginea 1-8: Dumnezeu ne declară vinovați, dar prin Cristos plătește El însuși pedeapsa. (ACN)

Activități legate de subiect:

O scurtă piesă - La sfârșitul cărții este prezentată o scurtă piesă pe care copiii o pot prezenta la sfârșitul celei de a șasea lecții. În prima săptămână, puteți face copii după scenele 1,2,3 - și puteți să le distribuiți copiilor, după rolurile pe care și le aleg. Aveți nevoie de un narator, Cornel, Ionel, dl. Pop, primul polițist, al doilea polițist, d-na Mailat, secretara de la Judecătoria. Dați părțile mai lungi aceluia care pot învăța pe de rost părți mai mari. Alegeți părțile mai scurte pentru copiii mai mici și mai timizi. (Nu uitați că data viitoare vor fi două părți importante pentru fete.) Începeți să citiți piesa împreună cu copiii. Încurajați copiii să înceapă să-și învețe rolurile. În fiecare săptămână, continuați să citiți și să faceți repetiție. Făcând lucrul acesta, de fapt, veți repeta cu ei doctrina despre justificare.

Un joc recapitulativ - Este dat la sfârșitul lecției și poate fi folosit la sfârșitul acestei lecții sau săptămâna viitoare, la începutul lecției. Este un rebus. Copiați careul pe tablă sau pe un carton mare și cereți copiilor să vină la tablă să completeze cuvintele pe careu.

O altă posibilitate este aceea de a avea copii ale careului și de a lăsa fiecare copil să îl rezolve singur sau în grupuri de câte doi.

Introducere

Sper că vă place să citiți. Vă place? Nu e grozav când primești o carte de ziua ta și când o răsfoiești îți dai seama că e o carte extraordinară de aventuri? De abia aștepti să te ghe-muiești într-un fotoliu și să începi să o citești. Ei bine, astăzi începem împreună o minunată carte din Biblie. Se cheamă „Cartea Romanilor”.

Imaginea I - I

Mă întreb dacă știți cine a scris această carte. Gândi-ți-vă bine pentru că, de fapt, sunt două răspunsuri. Da, apostolul Pavel a scris-o la câțiva ani după moartea Domnului. Isus, după învierea Lui și reîntoarcerea Lui la cer - probabil cam prin anul 57 e.n. Titlul întreg al cărții este „Epistola Apostolului Pavel către Romani”. Epistolă înseamnă pur și simplu „scrisoare” și Pavel a scris-o creștinilor din Roma. Probabil a scris scrisoarea din Corint, în timpul ultimei sale vizite acolo.

Dar de unde a știut ce să scrie în scrisoare? Minunatul răspuns la această întrebare este acela că Dumnezeu l-a călăuzit prin Duhul Lui cel Sfânt, de aceea tot ceea ce a scris el a fost perfect, fără nici o greșală. Ceea ce a scris pe pergament a fost exact ceea ce Dumnezeu a dorit să spună celor din Roma și chiar nouă astăzi. Toți scriitorii Bibliei au scris în același fel, călăuziți în mod perfect de Dumnezeu; noi spunem că au fost inspirați de Dumnezeu sau „insuflați de Dumnezeu” (2 Timotei 3:16; 2 Petru 1:21). De aceea numim Biblia „Cuvântul lui Dumnezeu”. Toate celelalte cărți au fost scrise de oameni. Biblia este singura carte al cărei autor este Dumnezeu însuși. Deci, într-un fel, cartea Romani a fost scrisă de Pavel, dar într-un mod mult mai minunat, ea a fost scrisă de Dumnezeu însuși. Ce ne spune Biblia în această carte? Vom afla lucrul acesta astăzi și în celelalte lecții care urmează.

Imaginea 1 - 2

În primele trei capitole din această epistolă către creștinii din Roma, Pavel, călăuzit de Duhul Sfânt, explică faptul că există o mare curte de judecată. Mă întreb dacă ați văzut la televizor sau dacă ați citit despre vreo judecată în care cineva era judecat pentru crimă? Cred că unii dintre voi ați auzit despre așa ceva. Iată-l stând în fața tuturor, pe acela care este acuzat că a intrat într-o casă, poate că a și atacat pe cineva sau a furat ceva. Poate cineva l-a văzut pe acuzat săvârșind crima. Cei ce l-au văzut și sunt aduși în fața judecătorului să depună mărturie, se numesc martori. Dar se afla și un avocat care încearcă să dovedească că acuzatul nu a comis crima. Iată și judecătorul sau magistratul, care trebuie să decidă dacă acuzatul este vinovat de crimă sau dacă este nevinovat.

Judecătorii sunt, de obicei, oameni buni, care iau decizii înțelepte după ce li s-au prezentat toate probele și după îndelungi dezbateri. Dar uneori, pot lua și decizii greșite și se poate întâmpla să elibereze un om vinovat sau să condamne un nevinovat, crezând că acesta a săvârșit crima grozavă. Judecătorii sunt și ei doar oameni și nu înțeleg întotdeauna tot ce se întâmplă. În unele țări, judecătorii sunt foarte aspri și necinstiți și în mod deliberat îi pedepsesc pe cei nevinovați.

vați, pentru că sunt mituiți să facă lucrul acesta.

Pavel ne explică în cartea adresată romanilor că există o instanță judecătorească mult mai importantă decât orice altă instanță pe care o vedem la TV sau despre care citim în vreun ziar. Știți cine este acest Judecător din instanța despre care ne vorbește Pavel? Este Dumnezeu. Și cine este cel ce stă în fața Lui, ca să audă verdictul pe care îl dă? Fiecare dintre noi - toți oamenii din această lume - stăm în fața lui Dumnezeu.

Totuși, Dumnezeu nu este ca un judecător pământesc, care nu cunoaște întotdeauna toate faptele. Dumnezeu știe absolut tot ce faci tu sau eu. Nu poți ascunde nimic de El. Uneori, poți să-ți ascunzi faptele tale rele de învățătorul tău, de părinții tăi, dar Dumnezeu poate vedea până în străfundul inimii tale. Biblia spune (învățătorule, cere copiilor să citească Romani 2:16): „Dumnezeu va judeca, prin Isus Cristos, lucrurile ascunse ale oamenilor”. Lucrul acesta înseamnă că Dumnezeu va examina tot ceea ce au făcut cei ce au trăit. Chiar și faptele făcute în ascuns vor fi judecate. Isus Cristos va avea autoritatea să-i condamne pe toți cei ce sunt vinovați. Dumnezeu este drept, în mod desăvârșit și El nu poate greși. Deci, în timp ce stăm în fața Lui, pentru a asculta care sunt deciziile Lui în privința noastră, putem fi siguri că deciziile Lui sunt corecte de fiecare dată.

Imaginea I - 3

Să ne gândim la cineva care se află departe, să zicem în junglele din America de Sud. Nu au auzit niciodată de Biblie; poate nu au auzit nici de existența unui singur Dumnezeu viu și adevărat; nu au fost niciodată într-o biserică. Ne-am putea atunci pune întrebările: Sunt ei oameni buni? Fac ei plăcere lui Dumnezeu? Sunt ei potriviți ca să ajungă în cer? Sunt ei vinovați sau nevinovați?

Dacă punem aceste întrebări celor din jurul nostru, ei ne vor spune:

„Sigur că sunt nevinovați. Ei trăiesc cum știu ei mai bine. Cu siguranță, Dumnezeu nu le poate cere mai mult.”

Să vedem însă ce spune Dumnezeu, El, care este Judecătorul care nu greșește niciodată. Dumnezeu spune că sunt vinovați (învățătorule, pune copiii să citească Romani 1:20), „nu se pot dezvinovați”. E posibil așa ceva? Da, și Pavel explică de ce sunt vinovați.

Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor - al stelelor, al cerului, al munților, al copacilor, al florilor. Atunci când privim toate frumusețile acestei lumi mărețe, Dumnezeu ne vorbește. Este ca și cum El ne-ar spune, „Vedeți, voi de fapt nu Mă puteți vedea cu ochii voștri. Dar puteți vedea lucrurile minunate pe care le-am făcut Eu. Uitându-vă la ele, puteți ști că Eu sunt un Dumnezeu mare și puternic. Și, deși nu mă puteți vedea, mă puteți glorifica (îmi puteți recunoaște puterea). Puteți să Mă lăudați și să-Mi mulțumiți pentru tot ceea ce am făcut.” Dar omul nu face lucrul acesta (învățătorule, cere copiilor să citească Romani 1:21): „fiindcă măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au dedat la gânduri deșarte și inima lor fără pricepere s-a întunecat.”

Lucrul acesta înseamnă că omul a devenit mândru și s-a îndepărtat și mai mult de Dumnezeu. În loc să se închine Dumnezeului cel mare și adevărat, omul și-a făcut imagini din lemn și piatră, a sculptat animale și păsări și le-a numit zei. De aceea, Dumnezeu cel viu și adevărat spune că sunt vinovați. Nu au nici o scuză pentru ignoranța și neascultarea lor. Ei nu pot ajunge în cer așa cum sunt.

Unii dintre voi sunteți creștini și îl iubiți cu adevărat pe Domnul. Sunteți triști când vă gândiți la toți aceia care păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu? Vă dați seama că ei nu pot ajunge în cer decât dacă aud Evanghelia? Nu ar fi minunat dacă într-o zi și tu ai deveni misionar și ai duce Cuvântul lui Dumnezeu la acești oameni? Ești gata să mergi oriunde de dragul Lui? Dacă ești gata, spune-I Lui lucrul acesta. Atunci când Dumnezeu ne arată că acești oameni sunt păcătoși, despărțiți de El, o face doar pentru a ne încuraja să facem tot ce putem ca să ajungă și la ei Evanghelia.

Imaginea I - 4

Poate unii din cei de la Roma, care citeau scrisoarea care le fusese trimisă prin apostolul Pavel, s-au gândit: „Da, este adevărat; sunt mulți oameni în lume care nu îl cunosc pe Dumnezeul cel viu și adevărat, dar noi, evreii, suntem altfel.” (Citiți Romani 2:17). „Tu, care te numești Iudeu, care te reazimi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeul tău.” Pavel scria despre evreii care credeau că religia lor i-a împăcat cu Dumnezeu. Ei spuneau: „Îl cunoaștem pe Dumnezeu și avem Vechiul Testament. Suntem nevinovați, suntem în drumul nostru spre cer. Lui Dumnezeu îi place de noi.” Ce spune Dumnezeu, marele, adevăratul și înțeleptul Judecător, despre evrei? El spune: „Și ei sunt vinovați”. (Citiți Romani 3:9): „... toți, fie Iudei, fie greci, sunt sub păcat”. De ce spune Dumnezeu că și evreii sunt vinovați? Pentru că au Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu îl ascultă. (Citiți Romani 2:13).

Și astăzi sunt misionari care lucrează printre evrei, care le explică faptul că pot fi mântuiți dacă cred în Domnul Isus ca Mântuitor. Voi, copiii credincioși, puteți ajuta ca Evanghelia să ajungă la evrei, rugându-vă pentru ei și dăruind din ce aveți voi pentru misionarii care lucrează printre evrei. Dacă sunt între voi copii care ar vrea să se roage pentru ei, să vină la sfârșitul lecției și vom stabili cum să ne rugăm împreună pentru această lucrare minunată.

Imaginea I - 5

Când Dumnezeu se uită la această lume mare, este foarte trist, pentru că nici cei mari, nici cei mici nu îl ascultă; nu fac ceea ce e bine în ochii Lui. Nu contează din ce țară ai fi - Brazilia, Mexic, China, Nigeria, Franța sau România. Nu contează dacă ești bogat sau sărac, mare sau mic. Ascultă ce spune Dumnezeu despre fiecare dintre noi. (Citește Romani

3:10, 23) „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar.” „Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” Asta înseamnă că nu suntem curați așa cum vrea Dumnezeu. Dumnezeu ne-a spus în Biblie cum trebuie să trăim - să-L iubim pe El din toată inima și să-i iubim și pe alții ca pe noi înșine. Totuși, adesea iubim alte lucruri, ca TV, sportul, banii sau chiar pe prietenii noștri mai mult decât îl iubim pe Dumnezeu. Nu-i iubim pe alții așa cum ar trebui să-i iubim. Poate vă amintiți lucrurile rele pe care le-ați făcut: ura din tine pentru un băiat sau vreo fată; cuvintele urâte pe care le-ai spus mamei tale; gânduri murdare pe care le ai în mintea ta. Da, Dumnezeu le vede pe toate. Știi că ceea ce spune Dumnezeu este adevărat. El spune că și tu ești vinovat și meriți să fi pedepsit. Dar Dumnezeu nu vrea să te pedepsească pentru păcatul tău. Este adevărat faptul că El este sfânt și curat și că urăște păcatul, dar El te iubește și vrea să te ierte. El a dăruit pe Fiul Său, pe Domnul Isus, să moară pentru păcatul tău și astăzi, dacă părăsești păcatul și Îi primești pe Cristos ca Mântuitor, poți fi iertat de Dumnezeu.

Dacă ești îngrijorat din pricina păcatului și dacă ai vrea ca Dumnezeu să te ierte, dar poate nu știi precis cum poți fi iertat, rămâi la urmă, după ce se termină lecția. Vino doar și te așează pe unul din scaunele din față și atunci voi ști că vrei să te ajut în sensul acesta. Mi-ar face o deosebită plăcere să-ți arăt cum poți primi iertarea lui Dumnezeu chiar astăzi.

Dar cum se poate ca Dumnezeu care este sfânt și drept să ne ierte? Dați-mi voie să vă explic lucrul acesta folosind o istorioară care nu este în Biblie.

Imaginea 1 - 6

Au fost odată, doi frați care se numeau Sandu și Paul Popescu. Se iubeau mult și se jucau mereu împreună. Dar se mai și băteau, ca frații. După ce au trecut mai mulți ani, cei doi băieți au crescut și au mers pe căi diferite în viețile lor. Paul a învățat bine la școală, a trecut toate examenele, a ajuns și la universitate și în cele din urmă a ajuns avocat. Era un judecător bun și drept și era vestit în toată țara. A devenit și foarte bogat și și-a construit o casă frumoasă unde locuia împreună cu soția și familia lui.

Sandu, celălalt frate, a fost foarte leneș. Nu-i plăcea să învețe la școală și a început să rămână corigent. După ce a terminat școala, pentru că era prea leneș nu a reușit nici să-și păstreze locul de muncă pe care l-a primit. După ce și-a pierdut slujba, a început să fure bani ca să-și cumpere de mâncare. La început fura lucruri mărunte, dar, pe măsură ce trecea timpul, devenea din ce în ce mai lacom. Într-o zi, a furat o mare sumă de bani de la un oficiu poștal; dar a fost recunoscut și a fost prins de Poliție. Apoi a fost adus în fața tribunalului pentru a fi judecat pentru hoție.

Imaginea I - 7

Când Sandu a fost adus în fața judecătorului, și-a ridicat privirea și, surprins, și-a dat seama că judecătorul era fratele lui. Chiar și judecătorul l-a recunoscut pe cel ce stătea în fața lui ca fiind fratele său. Unii dintre cei ce asistau la judecată știau că cei doi sunt frați. Aveau, desigur același nume de

familie, Popescu; oamenii au început să-și șoptească unii altora: „Ce se va întâmpla acum?”

Martorii au declarat ce au văzut. Polițistul a prezenta: probele găsite. Paul, judecătorul, se gândea ce să facă: „Este evident faptul că Sandu e vinovat; ce să fac? Să-l las nepepsit doar pentru că e fratele meu? NU, nu pot face așa ceva. Eu sunt judecător și trebuie să fiu cinstit și drept. Trebuie să-i pedepsesc pe răufăcători. Să-l pedepsesc așa cum merită? Dar cum pot să-i fac lucrul acesta fratelui meu, pe care îl iubesc așa de mult?”

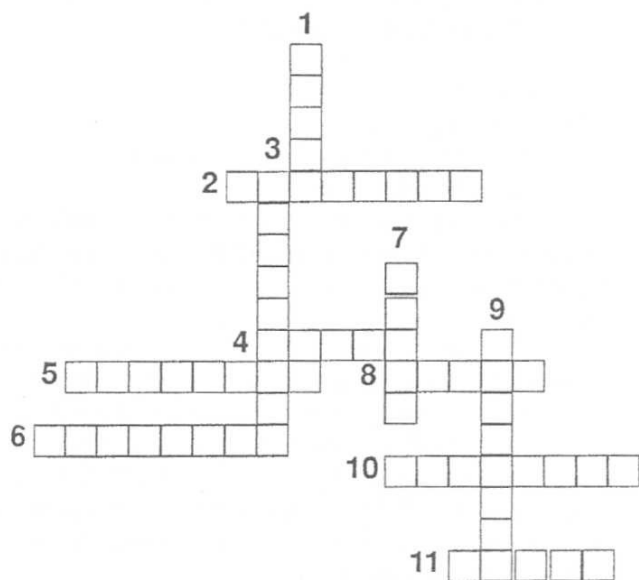
Toți cei din sală așteptau verdictul. În cele din urmă, judecătorul i-a spus lui Sandu: „Ești vinovat. Ești condamnat: la o amendă de 50.000 lei sau închisoare timp de 5 luni.” Un murmur se auzi în toată sala pentru că toți considerau că pedeapsa era prea aspră. Toți știau că Sandu nu poate plăti. Dar apoi judecătorul se sculă și se duse spre fratele său. Scoase din buzunar portmoneul și dădu cei 50.000 lei. Acum Sandu era liber pentru că fratele lui, care îl iubea așa de mult, îi plătise amenda.

Dumnezeu a făcut la fel și chiar mai mult decât atât. În epistola către Romani, Pavel explică cum poate un Dumnezeu drept și adevărat să condamne păcatul nostru, dar să ne arate și dragostea Lui iertându-ne. (Citiți Romani 3:26. „Pentru ca în vremea de acum, să-și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.” Dumnezeu a dovedit cât este de drept și de cinstit condamnând păcatul nostru: El a plătit pentru păcatul tău, când L-a pedepsit pe Fiul Său, pe Domnul Isus. Dacă îți pui încrederea în Domnul Isus, El te va considera nevinovat.

Imaginea I - 8

Dumnezeu a spus despre fiecare dintre noi „Ești un păcătos răzvrătit. Ai făcut multe rele. Ai călcat legile pe care le-am dat în Biblie. Meriți să fii pedepsit - să mori și să pier: din fața Mea pentru totdeauna.” Dar apoi, Dumnezeu însuși a luat pedeapsa. L-a dat pe Fiul Său preaiubit, pe Domne' Isus, să moară pe cruce pentru păcatele noastre, pentru relele noastre. La fel ca și judecătorul, El a plătit o mare pedeapsa pentru că ne-a iubit așa de mult. Dacă Domnul Isus a plăti pentru toate păcatele noastre pe cruce, Dumnezeu ne poate ierta. A fost așa cum a făcut Paul, când l-a lăsat pe Sandu să plece liber, deși el era un hoț și un rău-făcător.

Dacă nu te-ai întors niciodată din păcatul tău la Dumnezeu, cere-I acum să te ierte și să te curățească de orice păcat. „Căci Dumnezeu ... va judeca lucrurile ascunse ale oamenilor.” Crede în Domnul Isus și primește-L ca Mântuitor ca să fii liber. Nu amâna această hotărâre importantă. Nu uita, ești vinovat în fața lui Dumnezeu și ai nevoie de iertarea Lui. Primește astăzi iertarea Lui.

Rebus recapitulativ pentru Lecția 1

1. Cine a fost omul care a scris epistola către Romani? (8 orizontal)
2. Ce a făcut Dumnezeu pentru ca Pavel să scrie exact lucrurile pe care Dumnezeu voia să le transmită creștinilor din Roma? (6 orizontal)
3. Oare păgânii din țările îndepărtate sunt vinovați sau nevinovați înaintea lui Dumnezeu? (5 orizontal)
4. Și evreii sunt vinovați deși au avut Vechiul Testament, nu l-au (3 vertical)
5. Completează versetul: „Toți au și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (10 orizontal)
6. Dumnezeu este Judecătorul întregii lumi. El este înțelept și (7 vertical)
7. Dumnezeu este drept dar El este plin de centru noi (2 orizontal)
8. Ați auzit povestea celor doi frați - Unul se numea Paul și celălalt se numea (11 orizontal)
9. Paul, judecătorul cel drept, a dat o pedeapsă aspră fratelui său, dar ce a făcut apoi? A suportat el.... (9 vertical)
10. Dumnezeu este Judecătorul cel drept al lumii întregi. Ce pedeapsă îngrozitoare a luat El pentru noi? L-a dat pe Fiul Său să (1 vertical) pe (4 orizontal)

Răspunsuri la întrebările 1 până la 10:

- Pavel (8v); insuflat (6 o); vinovat (5 o); respectat (3v); tuit (10 o); drept (7v); dragoste (2 o); Sandu (11v); pe :e?.psa (9v); moară (1v); cruce (6v).

„însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te

uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.”

„fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu L-au mulțumit: ci s-au dat la gândiri deșarte și inima lor fără pricepere s-a întunecat.”

Versetele pentru Lecția 1:

Romani 1:20

„Pentru că nu cei ce aud legea sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce ”împlinesc legea aceasta vor fi socotiți neprihăniți.”

Romani 1:21

„ ... în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Cristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.”

Romani 2:13

„Tu, care te numești iudeu, care te reazimi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeul tău ..”

Romani 2:16

„Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni? Nicidecum! Fiindcă am dovedit că toți, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat.”

Romani 3:9

„după cum este scris: «Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar».”

Romani 3:10

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

Romani 3:23

Romani 3:26

„Pentru ca în vremea de acum să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

LECȚIA II

Judecătorul te declară nevinovat în fața legii

Pasajul din Scriptură: Romani 3:21 - 5:9

Adevărul central - (AC): Pentru că Domnul Isus Și-a vărsat sângele pentru păcătoși, Dumnezeu îi declară nevinovați pe toți cei care se încred în EL

Aplicația pentru copilul nemântuit - (ACN): Nu-ți pune nădejdea în faptele tale bune, ci încrede-te doar în Domnul Isus pentru a fi mântuit.

Aplicația pentru copilul mântuit - (ACM): Mulțumește-I lui Dumnezeu că te vede curat prin Domnul Isus care a murit pentru tine.

Versetul de memorat: Romani 5:1

„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos.”

Schița:

- Introducere: Recapitularea istorioarei lui Sandu și Paul din Lecția 1
- Imaginea II - 1 Nu ne putem justifica prin „faptele legii” -ACN
- Imaginea II - 2 Baza justificării noastre este sângele Domnului Isus.
- Imaginea II - 3 Efectul justificării noastre este neprihănirea lui Cristos pe care ne-o dă nouă. - ACM
- Imaginea II - 4 Mijlocul justificării noastre este credința în Cristos - ACN
- Imaginea II - 5 Exemplul biblic al lui Avraam care a fost justificat atunci când a crezut în Dumnezeu.
- Imaginea II - 6 Ilustrare cu Mihai care stă pe o saltea cu aer, dar care e spartă și are o scurgere de aer.
- Imaginea II - 7 Cristi vine să-1 salveze; Mihai se luptă, dar în cele din urmă se încrede în salvatorul său și este salvat. - ACN
- Imaginea II - 8 Aplicația finală: Ai avut încredere în Dumnezeu ca să primești mântuirea ce ți-o oferă? - ACN

Notă:

Pavel se ocupă în Romani de sursa justificării noastre, care este harul lui Dumnezeu. Acest aspect nu este prea accentuat în lecție pentru a evita ca lecția să fie prea greoaie pentru copii.

Activități legate de subiect:

O piesă scurtă - Lăsați loc pentru scenele 4 și 5 din piesă: noile roluri sunt Mihaela și Ligia. Continuați să citiți și să faceți repetiție.

Joc recapitulativ - întrebări și instrucțiuni pentru ajutoare vizuale se dau la sfârșitul lecției.

Introducere

(Puteți arăta Imaginea 1-7)

Vă amintiți povestea celor doi frați, Sandu și Paul? Ce a făcut Sandu? (A furat bani.)

Cum l-a declarat judecătorul: vinovat sau nevinovat? (Vinovat) Așa este. Și înaintea lui Dumnezeu, marele Judecător, noi toți suntem vinovați pentru că tu și eu am încălcat legile Lui.

Să ne imaginăm că, în povestea noastră, atunci când judecătorul i-a spus că va trebui să plătească o amendă de 50.000 lei sau să meargă în închisoare, Sandu ar fi spus: „Te rog, nu mă pedepsi; de acum în colo voi fi un om bun”. Credeți că judecătorul ar fi spus: „Bine, ești liber”? Ce credeți? Răspunsul este „nu”. Judecătorul nu ar fi putut pur și simplu să îl lase să plece. A călcat legea și era treaba judecătorului să îl pedepsească pentru lucrul acesta.

Imaginea II-1

Lucrul acesta este valabil pentru tine și pentru mine, atunci când stăm în fața lui Dumnezeu. Dumnezeu este judecătorul întregii lumi. Nu ar fi corect dacă Dumnezeu ar spune oamenilor păcătoși: „Nu contează! Să nu mai faci altădată.” Oricum nici unul dintre noi nu ar putea să-i spună lui Dumnezeu: „De acum înainte voi fi bun; nu îți voi mai încălca legile”. Știți de ce nu putem să-I spunem lucrul acesta lui Dumnezeu ? Pentru că și voi și eu avem o natură păcătoasă: am fost născuți cu ceva în inima noastră care ne face să dorim mereu să facem răul; așa că, prea curând, ne aflăm păcătuiind din nou împotriva lui Dumnezeu.

Sunt mulți care cred că făcând lucruri bune ar putea fi mântuiți de păcatele lor și pot ajunge în cer. Pavel ne spune în epistola sa către Romani că ei încearcă să apară neprihăniți în ochii lui Dumnezeu prin faptele legii: încearcă să fie buni și generoși; dau bani la biserică; își ajută semenii și cred: „Aceste fapte bune mă vor face să fiu considerat neprihănit de Dumnezeu.” Ți-a venit și ție gândul acesta vreodată? Toate aceste lucruri sunt foarte bune. Dumnezeu dorește să fim buni și generoși, să fim gata de a-i ajuta pe alții și să fim darnici. Dar El ne spune în Cuvântul Său că nu putem să scăpăm de păcatele noastre fiind buni. Nu putem fi neprihăniți în fața lui Dumnezeu în felul acesta. (Citiți Romani 3:20) „Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii.” Asta înseamnă că nimeni nu se poate îndreptăți înaintea lui Dumnezeu fiind bun și încercând să respecte legile Lui Dumnezeu.

Imaginea II - 2

Vă amintiți cum Sandu a plecat în ziua aceea, liber, din fața instanței? Când a pășit în stradă, nu a venit nimeni după el să-i spună: „Nu poți pleca! Trebuie să plătești amenda!”

El ar fi spus: „Nu, amenda a fost deja plătită, nu mai trebuie să o plătesc.” De ce putea Sandu acum să spună: „Nu mai trebuie să fiu pedepsit pentru ceea ce am făcut?” Pentru că Paul, judecătorul a venit lângă el și a plătit amenda în locul lui. Sandu era acum în bună rânduială cu legea pentru că amenda fusese plătită.

Pentru un motiv similar, putem și noi acum să spunem ce înseamnă a fi eliberat de pedeapsa pentru păcat. Dumnezeu ne poate

spune: „Sunteți în rânduială cu legea Mea”. Asta înseamnă „a justifica”. Înseamnă a declara că cineva nu este vinovat, ci este în rânduială cu legea. Cum ne poate justifica Dumnezeu? Găsim răspunsul în Cuvântul lui Dumnezeu (citiți Romani 5:9) „Suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.” Pedepsa pentru păcatul tău a fost plătită pe cruce când Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său ca să moară pentru tine. Prețul a fost plătit în întregime, pentru că El a luat întreaga pedeapsă pentru păcatul tău. Când a murit a strigat: „S-a sfârșit”; cuvântul înseamnă literalmente: „S-a plătit în întregime”. Din această cauză noi nu trebuie să plătim pentru păcatele noastre. Dacă L-ai primit ca Mântuitor, nu mai poți să fii pedepsit; ești justificat. Ți amintești ce înseamnă lucrul acesta? (Lăsați-i pe copii să răspundă) Da, înseamnă că Dumnezeu ne declară nevinovați, ne declară în rânduială cu legea, dacă L-am ales pe Cristos ca Mântuitor.

Imaginea II - 3

Domnul Isus a putut plăti pentru noi, pentru că a fost singurul care a păzit în mod desăvârșit legea lui Dumnezeu; El a făcut mereu bine; întotdeauna L-a iubit pe Dumnezeu și pe oameni; cuvintele și gândurile Lui au fost întotdeauna bune și adevărate. Toți ceilalți au păcătuit și sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu. Nimeni altcineva nu putea plăti pentru păcatele noastre. Domnul Isus întotdeauna a ascultat poruncile lui Dumnezeu și acum, dacă tu ai încredere în El, bunătatea Lui este considerată bunătatea ta. Lucrul acesta înseamnă că, în fața-lui Dumnezeu, este ca și când noi am fi trăit viața desăvârșită pe care a dus-o Isus. Când Dumnezeu se uită la noi nu ne mai vede păcatele. El vede doar lucrurile perfecte pe care le-a făcut Isus. Pavel scrie despre Avraam (citiți Romani 4:22) „I-a fost socotită ca neprihănire.” Lucrul acesta înseamnă că Avraam a fost socotit neprihănit de Dumnezeu. Același lucru ni se întâmplă și nouă când ne încredem în Domnul Isus Cristos.

Când Dumnezeu ne justifică, nu înseamnă că El ne face viețile curate și perfecte. (Vom vedea în lecția următoare cum ne schimbă El). În același fel, judecătorul nu a făcut ca cel pe care l-a judecat să fie mai bun; el pur și simplu a spus că omul acela este în rânduială cu legea, adică nu mai este vinovat. Când Dumnezeu ne justifică pe noi, neprihănirea desăvârșită a Domnului Isus este considerată ca fiind neprihănirea noastră. Dacă ești credincios, ar trebui să-L lauzi pe Domnul, pentru că atunci când Dumnezeu se uită la tine, te vede ca și când tu ai fi dus viața desăvârșită a Domnului Isus. I-ai mulțumit pentru lucrul acesta? Fă lucrul acesta chiar acum, în tăcerea inimii tale.

Imaginea II - 4

Înseamnă aceasta că acum toți ajung în rai? A decis Dumnezeu că toți sunt iertați pentru că Isus a murit pe cruce? Acum toți sunt „justificați” în ochii lui Dumnezeu? Ce credeți voi? (învățătorule, lasă-i pe copii să răspundă). Nu, nu toți au fost iertați. Doar aceia care prin credință au primit darul iertării, oferit de Dumnezeu (citiți Romani 3:28): „o-mul este socotit neprihănit prin credință, nu prin faptele legii”. Ce înseamnă lucrul acesta? Înseamnă că trebuie să ai deplină încredere în Cristos ca să primești iertarea de păcat. Tu singur nu poți face nimic pentru a rezolva problema. Într-un fel, este așa cum s-a întâmplat cu Sandu. Știa că merita să fie pedepsit; știa că nu poate plăti; așa că a acceptat cu

recunoștință darul de 50.000 lei pe care i l-a făcut fratele său, ca să poată fi liber. S-a bazat pe fratele său care i-a plătit datoria.

În același fel trebuie să vii la Domnul Isus și să-I spui: „Eu nu pot să fac nimic ca să mă socotești neprihănit; eu nu îmi pot înlătura propriile păcate. Chiar dacă aș încerca să fac toate lucrurile bune, știu că nu ar fi destul. Dar știu că Isus a murit pentru relele pe care le-am făcut eu. Mulțumesc. Acum primesc darul iertării Tale.

Imaginea II-5

Unii oameni pe vremea apostolului Pavel nu puteau înțelege cum poate Dumnezeu ierta pe păcătoși fără nici o pretenție, fără ca ei să trebuiască să facă niște fapte bune sau fără a trebui să plătească niște bani sau să facă ceva care să fie pe placul lui Dumnezeu. Așa că Pavel a scris în epistola sa: „Gândiți-vă la Avraam, cum a fost el justificat” - cum a ajuns el să fie neprihănit în ochii lui Dumnezeu. Avraam a trăit cu multe sute de ani înainte ca Domnul Isus să fi venit pe pământ. Dumnezeu l-a chemat din cetatea Ur unde locuia și i-a promis că într-o zi va avea mulți copii și va avea mult pământ. L-a crezut pe Dumnezeu și și-a părăsit cetatea. Acum nu mai avea nici casă, nici pământ; nu avea nici măcar un fiu. Era bătrân. Era un om bun, dar ca noi toți și el a păcătuit. De mai multe ori a mințit și i-a înșelat pe cei din jurul lui. De exemplu, o dată a spus împăratului Egiptului că soția lui îi era soră.

Totuși Dumnezeu a hotărât că Avraam era neprihănit în ochii Lui. Cum s-a putut așa ceva? (Citiți Romani 4:3). „Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.” Asta înseamnă că el a crezut tot ceea ce i-a promis Dumnezeu și din acest motiv Dumnezeu a declarat că el e nevinovat în fața Sa. Dumnezeu nu l-a considerat vinovat pentru păcatele lui - Dumnezeu l-a justificat.

Să citim Romani 5:1 „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos.” A fi justificat înseamnă a fi considerat de Dumnezeu ca fiind bun și drept. Lucrul acesta se întâmplă când îți pui încrederea în Domnul Isus Cristos.

Imaginea II-6

Aș vrea acum să spun o altă poveste care sper că vă va ajuta să înțelegeți mai bine ce înseamnă a fi justificat prin credință. Mihai își petrece vacanța de vară la mare. Se simțea grozav de bine, pentru că soarele se arăta în fiecare zi și el putea să înoate în voie. Cel mai mult îi plăcea să-și ia salteaua și să se îndepărteze în largul mării. Era atâta liniște acolo, departe de lume, încât îi plăcea să se lase pe spate și să privească cerul în timp ce salteaua plutea liniștită pe apele mării.

Dar într-o zi s-a întâmplat un lucru cumplit. Dintr-o dată aerul a început să iasă încet din saltea și în câteva momente se dezumflă de tot și nu-l mai putea ține pe Mihai deasupra apei. Mihai era într-o mare încurcătură pentru că nu prea știa să înoate. „Ajutor” a strigat el. „Ajutor! Mă înec!” în ziua aceea era de serviciu la Oficiul Salvamar un tânăr, Cristi, care se uita mereu prin binoclu în largul mării ca să vadă dacă cei ce se aflau în apă nu au nici o problemă. L-a văzut pe Mihai și și-a dat seama de pericolul în care se afla, parcă îi auzea și vocea în depărtare strigând după ajutor. Cristi aruncă binoclu și fără a mai zăbovi se aruncă în apă pentru a veni în ajutorul lui Mihai. Brațele lui puternice și picioarele-i vânjoase l-au ajutat ca în cel mai scurt timp să ajungă lângă cel ce se lupta ca să-și scape viața.

Imaginea II-7

Îndată ce Cristi ajunse lângă Mihai, acesta începu să dea din mâini și din picioare crezând că, în felul acesta, îl va ajuta pe Cristi să îl scoată la mal. Cristi strigă:

- Oprește! Îmi îngreunezi situația. Nu te mai zbate să-ți salvezi viața. Stai liniștit și ai încredere în mine. Eu te voi scoate la mal.

Mihai ascultă și salvatorul său se lăsa pe spate, îi prinse capul cu o mână și ușor înotă spre mal. Cristi mai salvase și alte vieți și știa să facă lucrul acesta foarte bine. Curând ajunseră unde apa era mică și picioarele atinseră nisipul; îl luă pe Mihai în brațe și-l duse pe nisipul cald.

- Ce bine e să fii în siguranță, pe uscat, se gândi Mihai stând întins pe mal.

În același fel, Domnul vrea ca noi să avem încredere în El, să credem în El. (Citiți Romani 4:5) „Pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită neprihănire”. Asta înseamnă că noi nu trebuie să ne salvăm singuri; trebuie să credem că Domnul Isus este acela care ne împacă cu Dumnezeu. Mihai a avut încredere în Cristi. cel mare și puternic; el singur nu se putea salva. Nici noi nu putem scăpa singuri de păcatele noastre. De fapt, dacă încercăm să facem ceva singuri, îl împiedicăm pe Dumnezeu să ne scape de ele; vă amintiți că atunci când Mihai mai dădea din mâini și din picioare încercând să se salveze singur, încercând încă să mai facă ceva, de fapt îl împiedica pe Cristi în încercarea lui de a-l salva.

Imaginea II-8

Dar Domnul Isus a făcut mult mai mult pentru noi decât Cristi pentru Mihai. Cristi și-a riscat viața curajos; dar Domnul Isus a știut, când a venit să ne salveze, că va trebui să moară. El și-a dat viața de bună voie pentru noi.

Dumnezeu a făcut mult mai mult pentru noi decât Paul, judecătorul, pentru fratele lui vinovat. Domnul Isus nu a plătit doar o sumă de 50.000 lei. El a luat asupra Lui pedeapsa cu moartea din cauza mea și a ta. Dacă ne încredem în El, avem „pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos” (Romani 5:1). Avem această pace cu Dumnezeu pentru că păcatele noastre au fost iertate; avem această pace pentru că Dumnezeu ne consideră nevinovați; avem această pace pentru că avem siguranța și știm că vom ajunge în cer.

L-ai primit pe Cristos ca Domn și Mântuitor al tău? Ai pace cu Dumnezeu? Astăzi El vrea ca tu să ai încredere în El. Întoarce-te din păcatele tale, cere-I iertare și cere-I să te facă copilul Său.

întrebări recapitulative bazate pe Lecția II:

Ca ajutor vizual folosiți imaginea puzzle de la sfârșitul cărții cu imagini. Lipiți pe spate materialul adecvat pentru a o putea folosi pe flanelograf. Tăiați cele opt piese. Când un copil răspunde corect la o întrebare, el poate pune o parte din imaginea puzzle pe tablă.

1. Explicați ce înseamnă cuvântul „a justifica” conform Bibliei!

(A declara o persoană nevinovată, adică a o considera în deplină rânduială cu legea.)

2. În lecția de astăzi, am văzut un mod greșit în care oamenii încearcă să se justifice în fața lui Dumnezeu. Care este acest mod greșit?

(Prin faptele legii încercând să facă lucruri bune care ei cred că îi vor mântui.)

3. În Romani 5:9 citim că suntem „socotiți neprihăniți” prin sângele lui Isus; poți explica lucrul acesta?

(Când Domnul Isus a murit pe cruce și sângele Lui a curs pentru noi, plata pentru păcat a fost plătită în întregime.)

4. Și în Romani 5:1 citim de asemenea că „suntem socotiți neprihăniți prin credință”. Poți explica lucrul acesta? (Ceea ce a făcut Isus pentru noi are valabilitate, doar dacă credem ceea ce a făcut El pentru noi.)

5. a. Cine este persoana din Vechiul Testament despre care am învățat și care a fost socotit neprihănit pentru că a crezut în Dumnezeu?

(Avraam)

5. b. Din care orăș 1-a chemat Dumnezeu? (Ur

6. Care sunt promisiunile lui Dumnezeu pe care le-a :rezut el?

Că va avea mulți copii și că va avea o țară.)

7. Cum a dovedit Mihai că și-a pus încrederea în Cristii?

Încetând să mai lupte și permițându-i lui Cristii să-l salveze.)

8. În ce fel Cristii îl ilustrează pe Domnul Isus?

El a fost puternic și capabil să-l salveze; îi mai salvase și pe alții; a fost gata să se sacrifice pentru a-i salva pe alții.)

Versete pentru Lecția II

Romani 3:20

„Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.”

Romani 3:28

„Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.”

Romani 4:3

„Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”

Romani 4:5

„... pe când celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are, îi este socotită ca neprihănire.”

Romani 4:22

„De aceea credința aceasta «i-a fost socotită ca neprihănire».”

Romani 5:1

„Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul Isus Cristos.”

Romani 5:9

„Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.”

LECȚIA III

Cel mai bun prieten

Pasajul din Scriptură: Romani 6-8, mai ales cap.8.

Adevărul central: Duhul Sfânt este în fiecare creștin ca să-l întărească și să-l ajute.

Aplicația pentru copilul mântuit: (ACM) Ai încredere în El că îți va da biruință asupra păcatului și a lui Satan și va îndepărta orice îndoială sau orice teamă ce o ai.

Aplicație pentru copilul nemântuit (ACN) Ascultă ceea ce îți spune Duhul Sfânt și vino la Cristos.

Urmând structura generală a cărții Romani, această lecție cuprinde mai mult învățături pentru viața creștinului și vorbește mai puțin despre calea mântuirii. Pentru copiii nemântuiți din clasa ta, poți include Evanghelia într-o parte introductivă a lecției, bazând-o pe versetele enumerate mai jos din Romani. Copiii vor putea să-și sublinieze versetele în Bibliile lor, (dacă le-au adus cu ei) și pot să scrie următoarele cuvinte în dreptul versetelor pentru a-și aminti mai ușor despre ce vorbesc versetele:

Romani 3:23 Nevoia noastră

Romani 5:8 Singurul Mântuitor

Romani 6:23 Darul lui Dumnezeu

Romani 10:13 Ce trebuie să facem

Versetul de memorat - Revedeți Romani 5:1

Schița:

- Introducerea: - Scurtă recapitulare a povestirii cu Paul, judecătorul și fratele lui Sandu.
- Imaginea III-1 - Recunoștința lui Sandu față de Paul.
- Imaginea III-2 - Recunoștința noastră față de Dumnezeu ar trebui să se vadă în modul în care noi îi ajutăm și îi ascultăm pe părinții noștri.
- Imaginea III-3 - Duhul Sfânt ne ajută să ascultăm poruncile lui Dumnezeu (Romani 8:4) -exemplul Sandrei. ACM
- Imaginea III-4 - Satan încearcă să-i facă pe creștini să se îndoiască, dar Duhul Sfânt ne asigură că suntem copii ai lui Dumnezeu. (Romani 8:16)
- Imaginea III-5 - El folosește promisiunile lui Dumnezeu și viețile noastre schimbate pentru a ne da siguranța - exemplul Sandrei. ACM
- Imaginea III-6 - Duhul Sfânt ne călăuzește în deciziile noastre (Romani 8:14).
- Imaginea III-7 - El ne călăuzește prin citirea Bibliei și prin rugăciune, prin pacea Lui în inimile noastre și prin alți creștini.
- Imaginea III-8 -Duhul Sfânt ne ajută să ne rugăm corect (Romani 8:26). El arată celor nemântuiți starea lor de păcat - pentru a-i aduce la Cristos. ACN

Activități legate de subiect a) Dați fiecărui copil o foaie de hârtie împărțită după cum se vede mai jos. (Puteți pregăti dvs. una și apoi să faceți fotocopii.) Cereți fiecărui copil să facă câte un desen potrivit - cum poate să arate că îl iubește pe Domnul acasă, la școală, la joacă. Această activitate este potrivită și pentru copiii neconvertiți. Activitatea le explică câteva implicații ale

convertirii și îi pregătește pentru a se întoarce cu adevărat la Cristos.

Dacă Dumnezeu ne consideră neprihăniți, noi ar trebui să-I arătăm dragostea și mulțumirea noastră.		
Acasă	La școală	La joacă

b) Continuați să învățați și să repetați piesa.

Introducerea

Vă amintiți povestea despre Sandu și Paul? (Arătați-le imaginea I-7; pentru cei ce nu au fost prezenți la lecțiile anterioare, lăsați copiii să povestească pe scurt povestirea.) Haideți să continuăm istoria prietenilor noștri.

Imaginea III-1

După ce procesul s-a încheiat, Paul l-a invitat pe fratele său acasă la masă. Îndată ce au ajuns acasă, s-au așezat în sufragerie și Sandu a început să vorbească. Ce credeți că a spus? Vă dau două variante și vă rog să-mi spuneți care credeți că este valabilă. Prima variantă - „Paul, mă bucur că ai plătit amenda pentru mine, dar sper că nu ai pretenția ca eu să nu mai fur de acum încolo. Eu vreau să-mi trăiesc viața așa cum vreau eu, tu n-ai decât să-ți trăiești viața așa cum vrei tu. Eu vreau să fac ce vreau cu viața mea.” A doua variantă: „Paul, îți sunt așa de recunoscător că ai plătit amenda pentru mine. Știu că eu meritam pedeapsa, dar eu nu puteam plăti. Mulțumesc tare mult. De acum încolo aș vrea să trăiesc în așa fel încât să nu-ți mai fie rușine de mine.”

A doua sugestie este cea corectă. Sandu a mers mai departe și a spus:

„Paul, eu nu voi putea niciodată să-ți răsplătesc pentru ceea ce ai făcut pentru mine, dar din când în când poate voi veni să îți spăl mașina, să tai iarba. Îmi dai voie să fac lucrul acesta? Doresc să fac lucrul acesta pentru a-ți arăta recunoștința pentru bunătatea ta, deși niciodată nu-ți voi putea plăti înapoi.”

Știu că în această clasă sunt câțiva copii care fac parte din familia lui Dumnezeu. Te-ai încrezut în Domnul Isus ca Domn și Mântuitor. Dumnezeu a făcut pentru tine mult mai mult decât a făcut Paul pentru Sandu, pentru că El L-a dat pe Fiul Său ca să moară pentru păcatele tale. Care ar trebui să fie reacția ta, acum când îți dai seama de marele preț pe care Cristos l-a plătit pentru tine?

Imaginea III-2

Iată cele două posibilități rezumate în aceste imagini. Care din cele două imagini corespund cu adevăratul creștin? Prima posibilitate: „Doamne Isuse, mulțumesc că ai luat cumpănită pedeapsă pentru păcatele mele. De acum încolo aș dori să-Ți fiu plăcut. Ajută-mă acasă, la școală și oriunde m-aș afla, să dovedesc că Te iubesc și îți sunt recunoscător.” A doua posibilitate: „Doamne Isuse, e așa de bine să fii creștin, îmi place așa de mult la Școala duminicală și am prieten: buni. Dar oare trebuie într-adevăr să fac

tot ceea ce-mi spun părinții? Mi-e greu pentru că aș prefera să fac ceea ce îmi place.”

Sper că nu veți reacționa ca în al doilea exemplu. Să ne gândim la cele două imagini. Ce credeți că se întâmplă? Care din cele două imagini prezintă atitudinea unui creștin adevărat: copilul care pune masa sau copilul care se joacă afară și se preface că nu o aude pe mama care îl strigă?

E minunat să fii creștin dar nu e întotdeauna ușor. De fapt este o luptă adevărată. Avem un dușman teribil, numele lui este Satan, care va face tot posibilul să greșim și să-L întristăm pe Dumnezeu, deși suntem copiii lui Dumnezeu. Avem un dușman foarte puternic, care luptă împotriva noastră, dar fiecare creștin are un Ajutor și mai puternic care este în el, care îl ajută să facă ceea ce este bine. Știi cine este acest Ajutor? Să citim Romani 8:9 unde El este menționat de trei ori. (Lasă un copil să citească versetul.) Voi nu mai sunteți pământești ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Cristos, nu este al Lui ...” Cum se numește acest Ajutor? El se numește Duhul, Duhul lui Dumnezeu, Duhul lui Cristos. De obicei îl numim Duhul Sfânt. El este Dumnezeu și este în fiecare creștin, în fiecare persoană care L-a primit pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor. Dacă tu L-ai primit pe Domnul ca Mântuitor, Duhul Sfânt este în tine și îți va da putere în lupta împotriva diavolului. Astăzi vom găsi în cartea către Romani patru lucruri pe care Duhul Sfânt dorește să le facă și poate să le facă în viața fiecărui copil al lui Dumnezeu.

Imaginea III-3

În primul rând, El ne ajută să păzim poruncile lui Dumnezeu, în Romani 8:4 citim (lăsați un copil mai mare să citească): „pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firii pământești ci după îndemnul Duhului.” Lucrul acesta este puțin mai greu de înțeles, dar lucrul acesta înseamnă că atunci când Duhul Sfânt este în controlul vieții noastre, noi păzim poruncile lui Dumnezeu. Ca în imaginea pe care am văzut-o mai înainte (arăta:: pagina a doua pentru un moment). El ne dă putere să ne ascultăm părinții și să învingem ispitele diavolului.

Sandra avea zece ani. Cu un an înainte, în tabăra cu copiii de la biserică, îl primise pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor. Adesea când venea acasă de la școală, mama c ruga să meargă și să facă cumpărături. Înainte de a-L primi: pe Domnul ca Mântuitor, obișnuia să păstreze din banii care

fi primea ca rest, pentru ea. Mama nu o verifica și nu știa că Sandra obișnuia să fure. Dar cum Sandra era copilul Domnului și dorea să-I facă plăcere Lui; dar uneori era ispitită să revină la vechiul obicei de a fura. Oare cine îi amintea mereu porunca lui Dumnezeu: „Să nu furi” și cine îi dădea putere să facă ceea ce e bine? Da, Duhul lui Dumnezeu!

Seara, după ce își făcea temele, Sandra uneori mergea ..casă la o prietenă de-a ei. Când mama o întreba: „Unde mergi?” ea obișnuia să spună: „Merg la Ioana să mă ajute la teme”. Atunci mama îi dădea voie să meargă și putea să stea mai mult timp acolo. Dar acum, în lăuntru ei, o voce îi spunea că porunca lui Dumnezeu este „Să nu minți”, așa că -cum Sandra spune adevărul: „Merg să mă joc puțin cu Ioana. Pot?” Mama îi permitea să stea cât dorește ca atunci când spunea că merge să-și facă temele. Acum, Sandra știa că trebuie să spună numai adevărul. Cine o ajută? Da, Duhul Sfânt. Dacă și tu L-ai primit pe Domnul ca Mântuitor, poți și tu să te rogi ca Duhul Sfânt să te ajute să respecti poruncile Lui Dumnezeu. El vă va da putere, dacă aveți încredere în El.

Imaginea III-4

Uneori, creștinii se îndoiesc de faptul că sunt cu adevărat copii ai lui Dumnezeu. Ei se întreabă: „Oare sunt eu cu adevărat un copil al lui Dumnezeu? Trăiește Isus în viața mea? Dacă ar fi să mor, aș merge oare în cer?” Diavolul dorește ca noi să ne îndoim de faptul că suntem copii ai lui Dumnezeu. La cine mergeți cu aceste îndoieli? Dacă Domnul Isus este Mântuitorul tău, Cineva este foarte, foarte .mroape de tine, care te va ajuta. Cine este El? Să citim Romani 8:16 (lăsați un copil mai mare să citească versetul): „Însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.” Lucrul acesta înseamnă că, dacă tu ești un copil al lui Dumnezeu, Duhul Sfânt te încurajează și îți dă pace în inimă, asigurându-te că ești într-adevăr un membru al familiei lui Dumnezeu. Nu este o voce pe care o auzi cu urechea ta, dar El te face să știi adânc în inima ta că Li aparții. Deci, pe lângă faptul că îți dă putere să-I faci plăcere lui Dumnezeu, Duhul Sfânt te și asigură că ești un copil al lui Dumnezeu, o dată ce L-ai primit pe Domnul Isus ca Mântuitor.

Imaginea III-5

Cum te asigură Duhul Sfânt că ești un copil al lui Dumnezeu? El face lucrul acesta în două moduri: prin promisiunea Cuvântului lui Dumnezeu și prin modul în care ne -chimbă viața. Să vă spun cum s-a întâmplat cu Sandra. San-ăra mergea la Clubul Vestea Bună în fiecare miercuri după amiază. Clubul acesta era într-o casă, doar la două străzi depărtare de locuința ei. Fusese într-o tabără creștină și ceva ieșit de minunat s-a întâmplat acolo, în tabără; s-a rugat ca să-L primească pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor. Totuși, uneori, diavolul aducea îndoieli în mintea Sandrei și Sandra se întreba dacă ea este cu adevărat mântuită și dacă era într-adevăr în drum spre cer. A simțit că învățătoarea de la Clubul Vestea Bună o poate ajuta, așa că, într-o zi, după lecție, a rămas în urmă ca să-și discute problemele cu sora Lidia:

- Uneori nu sunt sigură că Domnul Isus este cu adevărat în viața mea, a spus ea. Lidia i-a răspuns:

- Sandra, îți amintești când L-ai primit pe Domnul Isus ca Mântuitor în tabără? Îți amintești versetul pe care l-ai citit în ziua aceea din Biblie? „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului, va

fi mântuit.” (Romani 10:13) Când te-ai rugat, ai cerut Domnului Isus să-ți ierte păcatele și să preia controlul vieții tale?

- Da, răspuse Sandra. Așa am făcut. I-am cerut să mă mântuiască și am dorit cu adevărat lucrul acesta.

Lidia i-a spus:

- Iată promisiunea Lui: dacă vei chema Numele Lui, vei fi mântuită. Deci ce crezi că a făcut Domnul?

- M-a mântuit, răspuse Sandra.

- Și **cum** poți fi sigură de lucrul acesta?

Sandra se gândi un minut și pentru că nu răspuse, sora Lidia a continuat:

- Poți fi sigură de lucrul acesta pentru că Dumnezeu a făcut această promisiune. Și mai avem o promisiune minunată în Evrei 13:5, unde Dumnezeu spune: „Cu nici un chip nu te voi părăsi!” Și mai e ceva, continuă Lidia. În timpul acestui an, eu am observat o schimbare în viața ta. Încetul cu încetul ai devenit mai bună, mai ascultătoare, mai atentă la lecții. Acesta este un semn pentru mine că într-adevăr L-ai primit pe Domnul ca Mântuitor.

Gândindu-se la promisiunea Domnului și la schimbarea care a avut loc în viața ei, inima Sandrei s-a umplut de bucurie și de pace. Nu atât de mult încurajarea învățătoarei o făcea să fie acum sigură de mântuirea ei, ci Duhul Sfânt, din inima ei îi dădea această siguranță. El poate face același lucru și pentru tine. Când ai îndoieli, amintește-ți și tu de vremea când L-ai primit pe Domnul Isus ca Mântuitor. Amintește-ți promisiunea Lui de a fi cu tine și de a te mântui. Gândește-te și la schimbările din viața ta. Duhul Sfânt te va ajuta să învingi îndoielile și temerile. Lucrul acesta este o parte a lucrării Lui. Ai încredere că El va face lucrul acesta pentru tine.

Imaginea III-6

Sandrei îi era greu să se hotărască chiar și în cele mai mici lucruri; nu se putea hotărî ce pantofi să poarte, sau pe cine să invite de ziua ei. Gândindu-se la câteva din marile hotărâri pe care le luau prietenii ei, hotărâri pe care urma să le ia și ea în câțiva ani, ea se întreba cum va putea să ia astfel de hotărâri? Apoi, într-o zi, Lidia o învăță într-una din lecțiile biblice că Duhul Sfânt dorea să o ajute și în această problemă.

Duhul Sfânt este acela care ne călăuzește în ceea ce facem. Acesta este al treilea lucru pe care îl face Duhul Sfânt. (Vă amintiți care sunt primele două?) El ne arată în fiecare zi ce e bine și ce e rău; El ne ajută să știm care este

voia lui Dumnezeu și să o și facem în fiecare zi. (Lăsați pe unul din copiii mai mari să citească Romani 8:14) „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii ai lui Dumnezeu.” Duhul Sfânt vrea să ne îndrepte pe drumul pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru noi. De exemplu, peste câțiva ani, de unde vei ști ce școală să alegi? De unde vei ști ce meserie să-ți alegi? Poate Dumnezeu dorește să fii un misionar, un evanghelist sau un predicator! Cum știi care e voia lui Dumnezeu pentru viața ta? În toate aceste lucruri, Duhul Sfânt vă poate conduce ca să puteți lua decizii înțelepte. Sunt sigur că acum ați vrea să mă întrebați „Dar cum ne călăuzește Duhul Sfânt?”

Imaginea III-7

(Acoperiți această imagine cu două fâșii de carton și apoi în-depărtați-le una câte una în timp ce predați lecția.)

Cel mai important mod de a ne conduce este prin Biblie și rugăciune. Dacă citești Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi și dacă îi ceri să te călăuzească, El te va ajuta să știi ce este bine și ce vrea El să faci tu. Uneori îți va arăta o promisiune specială sau o poruncă din Biblie pe care El vrea ca tu să o știi sau să o păzești. În Psalmul 119:105 citim: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea”.

Mai există un mod în care putem ști ce vrea Dumnezeu ca noi să facem - prin pacea pe care Duhul Sfânt o lasă în inimile noastre. Coloseni 3:15 spune: „Pacea lui Cristos ... să stăpânească în inimile voastre”. Duhul Sfânt a lăsat pacea Lui ca un „arbitru” în inimile noastre. Știți ce face un arbitru, nu-i așa? El fluieră când cineva a comis un fault. Când un creștin face ceva care este împotriva voinței lui Dumnezeu, pacea lui Dumnezeu din inimile noastre va fi tulburată. Când faci ceea ce Dumnezeu vrea să faci, vei avea pace chiar dacă îți este greu să faci lucrul respectiv.

Duhul Sfânt folosește și alți creștini ca să ne călăuzească. 1 Petru 5:5 spune că credincioșii mai tineri ar trebui să-i asculte pe cei mai în vârstă, care au mai multă experiență în viața de creștin. Învățătorii voștri de la Școala Duminicală sau de la Clubul Vestea Bună vă vor da sfaturi în privința voinței lui Dumnezeu în viața voastră. Dacă părinții voștri sunt credincioși și ei vă pot ajuta să luați decizii după voia lui Dumnezeu. Nu vă fie tea-mă să-i întrebați. Și alți creștini sunt gata să vă ajute ca să mergeți pe calea pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru viața voastră.

Imaginea III-8

Deci, până acum, am discutat despre trei mari lucruri pe care le face Duhul Sfânt unui credincios. (Vă amintiți care sunt ele?)

În cele din urmă, mai este o lucrare minunată pe care Duhul Sfânt o face în viața creștinilor. Să citim Romani 8:26 și să vedem care este această altă lucrare (lăsați unul din copii să citească versetul): „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm.

Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” Ați înțeles ce am citit? Dumnezeu ne învață aici că Duhul Sfânt este Cel care ne ajută atunci când ne rugăm. El se roagă lui Dumnezeu pentru noi și El ne ajută să ne rugăm așa cum trebuie să ne rugăm. Pentru că El trăiește în noi, El ne poate călăuzi să ne rugăm pentru lucrurile pentru care trebuie să ne rugăm; El ne poate ajuta să venim înaintea lui Dumnezeu în rugăciune cu adevărată reverență și umilință; El ne poate ajuta să avem încredere în Dumnezeu că El

ne va răspunde în privința lucrurilor cerute. Este o mare binecuvântare faptul că Duhul Sfânt se roagă pentru noi și ne ajută să ne rugăm. Rugați-L să vă învețe cum să vă rugați și mai bine.

Ce Prieten și Ajutor minunat este Duhul Sfânt! Ați mulțumit Domnului pentru faptul că Duhul Sfânt este în voi? Lăsați-L să facă aceste lucruri minunate în viața voastră despre care am vorbit astăzi. Încercați să nu-L întristați prin păcatele pe care le puteți face.

Oare Duhul Sfânt vorbește și copiilor care nu îl au pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor? Ce credeți voi? Da, vorbește! El le arată că sunt păcătoși și îi îndeamnă să se împace cu Dumnezeu venind la Cristos. Dacă Duhul Sfânt îți vorbește acum, ascultă-L și vino la Isus astăzi! El promite „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”. (Romani 10:13)

Întrebări recapitulative bazate pe Lecția III

1. Ce a vrut Sandu să facă pentru a-și arăta recunoștința față de Paul? (Să-i spele mașina)

2. Gândiți-vă la trei lucruri pe care le putem face pentru a ne arăta mulțumirea pentru faptul că Domnul ne-a mântuit? (Ascultarea de părinți, corectitudine la școală, ajutorarea prietenilor.)

3. Fiecare copil are un dușman foarte puternic dar are și un Prieten și un Ajutor și mai puternic. Cine sunt aceștia? (Satan este dușmanul; Duhul Sfânt este Prietenul)

4. Cine este Duhul Sfânt și unde locuiește El? (El este Dumnezeu și locuiește în fiecare creștin)

5. În ce moduri a arătat Sandra că Duhul Sfânt o ajută să păzească poruncile lui Dumnezeu? (Prin faptul că nu a mai furat din banii mamei și prin faptul că a spus adevărul că merge la prietena ei)

6. Când un copil creștin are îndoieli privitor la faptul dacă este sau nu copilul lui Dumnezeu, cum ne ajută Duhul Sfânt să înlăturăm aceste îndoieli? (Prin promisiunea pe care ne-o face Cuvântul lui Dumnezeu și prin modul în care Duhul Sfânt i-a schimbat viața)

7. În ce fel de decizii vrea Duhul Sfânt să ne călăuzească? (în toate deciziile, indiferent dacă sunt mici sau mari).

8. Cum ne călăuzește El? (Prin Biblie și prin rugăciune, prin pacea lui Dumnezeu din inimile noastre și în al treilea rând prin ceilalți creștini.)

9. Ce altă lucrare face Duhul Sfânt în viețile creștinilor? (Este lucrarea pe care am menționat-o ultima dată) El ne ajută în rugăciuni.

10. Lucrează Duhul Sfânt și în inimile copiilor nemân-tuiți? Dacă da, cum? (Da, El le arată că sunt păcătoși și îi determină să dorească să se întâlnească cu Cristos.)

Versete pentru Lecția III

Romani 8:4

„... pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.”

Romani 8:9

„Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă nu are cineva Duhul lui Cristos, nu este al Lui.”

Romani 8:14

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii ai lui Dumnezeu.”

Romani 8:16

„Înșuș Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.”

Romani 8:26

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.”

LECȚIA IV Poporul ales al lui Dumnezeu

Pasajul din Scriptură - Romani 9-11

Adevărul central - Poporul ales al lui Dumnezeu este acum reprezentat de toți aceia care cred în Domnul Isus Cristos, fie că sunt evrei, fie că fac parte dintre alte neamuri.

Aplicația pentru copilul nemântuit - Cere Domnului Isus Cristos să te mântuiască.

Aplicația pentru copilul mântuit - Mulțumește lui Dumnezeu pentru faptul că te-a mântuit și că ești unul din cei ce formează poporul Său ales.

Versetul de memorat: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.*” (Romani 10:13)

Schița:

Introducerea Mulți evrei au fost uciși în timpul celui de-al doilea război mondial. Imaginea IV-1 Evreii au fost aleși de Dumnezeu în mila Sa ca să fie poporul Lui special. AC Imaginea IV-2 Dumnezeu i-a ales pe evrei să scrie Biblia. Imaginea IV-3 Dumnezeu i-a ales pe evrei să fie

națiunea din care va veni Mântuitorul lumii.

Imaginea IV-4 Domnul Isus Cristos a venit să-i mântuiască pe evrei și pe cei care nu erau evrei. ACN Evreii L-au respins pe Mântuitorul lui Dumnezeu și au încercat să fie mântuiți prin faptele lor. Imaginea IV-5 Grădinarul altoiește măslinul sălbatic care nu aduce roade bune într-un măslin care să facă roade bune. Imaginea IV-6 Noi, cei care nu suntem evrei, am fost altoiți prin mila lui Dumnezeu. ACN Imaginea IV-7 Dumnezeu îi „altoiește” pe evreii care își pun încrederea în Domnul Isus Cristos. Imaginea IV-8 Fiți mulțumitori lui Dumnezeu și rugați-vă pentru evrei ca să fie mântuiți. ACM

Activități legate de subiect:

a. Vedeti sugestiile pentru rugăciune de la sfârșitul lecției.

b. Puteți arăta copiilor ceva mai multe lucruri legate de altoire. îi puteți ajuta să taie în coaja unei ramuri de copac o tăietură în formă de V și să introducă acolo o rămurică din alt copac. Apoi cele două ramuri se pot lega bine cu o cârpă și apoi o sfoară.

Notă: - Puteți spune copiilor că altoirea este o artă și când faci o altoire pe un pom, nu reușește întotdeauna, dar copiii vor înțelege care este principiul.

Imaginea IV -1

Unii dintre voi copii, cei mai mari probabil, ați citit cărți despre cel de-al doilea război mondial sau poate ați văzut filme la TV despre acest subiect. Toate războaiele sunt groaznice, pentru că mulți oameni curajoși și buni sunt omorâți de ambele părți; de asemenea sunt rănite chiar și femeile și copiii atunci când se aruncă bombe asupra orașelor. Dar unul din cele mai cumplite lucruri care au avut loc în timpul ultimului război mondial a fost omorârea multor evrei nevinovați: bărbați, femei, băieți și fete.

Cine sunt evreii? În penultima lecție v-am spus despre primul evreu; el se numea Avraam. Vă amintiți cum l-a chemat Dumnezeu să părăsească cetatea în care locuia, cetatea Ur, și cum el a avut încredere că Dumnezeu îi va da o țară și

o familie? Avraam a avut un fiu numit Isaac și un nepot numit Iacov. Iacov a avut doisprezece fii și așa numărul evreilor a început să crească tot mai mult. Acum sunt milioane de evrei, răspândiți în toate țările lumii și mai ales în țara lor, Israel.

De ce a ales Dumnezeu ca evreii să fie poporul Lui? El nu i-a ales pentru că erau un popor numeros; când Dumnezeu i-a ales pe evrei nu era decât unul - Avraam. El nu i-a ales pentru că erau cei mai buni de pe pământ sau pentru că erau cei mai puternici - El i-a ales din cauza milei Lui. De aceea ni se spune în Romani 9:15 (lăsați un copil să citească versetul): „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur. ” Dumnezeu arată milă cui dorește El și este bun cu cei ce nu merită. Evreii nu au meritat să fie aleși de Dumnezeu. Avraam, Isaac, Iacov și toți ceilalți copii erau niște păcătoși ca mine și ca tine.

Imaginea IV - 2

Dar Dumnezeu are o slujbă specială pentru poporul evreu. În Romani 3:2, citim că lor li s-au încredințat cuvintele lui Dumnezeu. Asta înseamnă că ei ar avea marea responsabilitate de a scrie foarte exact Cuvintele lui Dumnezeu. Deci, în diferite moduri, Dumnezeu a vorbit anumitor evrei și ei au scris ceea ce El le-a vorbit. În felul acesta a fost scrisă Biblia, carte cu carte. Moise a fost un evreu care a ascultat ceea ce i-a spus Dumnezeu și el a scris primele cinci cărți ale Bibliei. Împăratul David a fost un evreu care a ascultat ceea ce i-a spus Dumnezeu și astfel au fost scriși mulți dintre psalmi. Profetul Daniel a fost și el un evreu. Cât de mult ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care scriitorii evrei au făcut-o cu ajutorul special al lui Dumnezeu. Ei L-au lăsat pe Dumnezeu să-i călăuzească în ceea ce au scris, așa încât noi să putem să avem în această carte prețioasă exact ceea ce dorea Dumnezeu să ne spună.

Imaginea IV - 3

Dar Dumnezeu a mai avut un motiv pentru care i-a ales pe evrei. El a ales acest popor pentru ca prin ei să vină Salvatorul lumii. (Cereți unui copil să citească Romani 9:5): „... patriarhii și din ei a ieșit după trup, Cristosul care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci, Amin.” Mii de ani înainte de nașterea Domnului Isus, Dumnezeu a promis că într-o zi va veni un Mântuitor. Chiar înainte de Avraam, înainte de Moise sau de David, Dumnezeu a făcut această promisiune. Au trecut apoi mulți ani. Poate că oamenii au crezut că Mântuitorul nu va mai veni. Dușmani puternici i-au atacat pe evrei și uneori se credea că vor fi șterși de pe suprafața pământului. Dar Dumnezeu i-a protejat, pentru că El a ales acest popor din care va ieși Mântuitorul, în cele din urmă, Isus s-a născut în Betleem, într-o iesle, într-un staul. Știați că Isus s-a născut într-o familie de evrei? Măria, mama Domnului Isus a fost evreică. Iosif, care a primit misiunea să-L crească pe Isus, a fost și el evreu. De fapt, Isus însuși a fost evreu, deși, desigur El a fost și Fiul lui Dumnezeu în același timp.

Imaginea IV - 4

Domnul Isus nu s-a născut pur și simplu ca să fie Mântuitorul evreilor, ci al tuturor oamenilor. El a venit ca să mântuiască pe toți oamenii din întreaga lume. Dar lucrul trist este că evreii nu au înțeles sau nu au acceptat planul minunat de mântuire al lui

Dumnezeu. Voi știți care a fost acest plan, nu-i așa? Să citim despre el în Romani 10:12,13 (cereți unui copil să citească): „într-adevăr nu este nici o deosebire între Iudeu și Grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” Suntem mântuiți când chemăm Numele Domnului ca să ne fie Domn și Mântuitor. Doar El te poate scăpa de păcate și doar El ne poate face copiii ai lui Dumnezeu.

Ați chemat Numele Domnului? I-ați cerut Domnului să vă mântuiască de păcatele voastre? Dacă nu, puteți face lucrul acesta chiar acum. Dumnezeu promite că „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” Cheamă Numele Domnului astăzi.

Dacă ai făcut lucrul acesta și nu ai spus nimănu sau dacă ai vrea să faci lucrul acesta și nu știi cum, rămâi la urmă, după terminarea lecției. Dacă te voi vedea că rămâi la locul, tău, voi merge și voi sta de vorbă cu tine.

Dar evreii nu au primit acest mod minunat de mântuire. Citim în Romani 9:32 (cereți unui copil să citească). „Pentru că Israel n-a căutat-o (mântuirea) prin credință, ci prin fapte.” Ei s-au gândit că trebuie să-și câștige singuri dreptul de a ajunge în cer. Ei credeau că, dacă vor ține toate poruncile, Dumnezeu îi va accepta. Desigur, nimeni nu poate ține legile în mod desăvârșit și deci în felul acesta nu puteau fi mântuiți. Evreii L-au respins pe Domnul Isus: vă amintiți cum L-au trimis la moarte pe cruce. Dumnezeu a fost foarte trist văzând cum L-au respins pe Fiul Său. Dar dacă evreii nu L-au acceptat pe Domnul Isus, Dumnezeu a ales alți oameni care să creadă în El și să-L iubească. Mă întreb cine sunt acești oameni.

Imaginea IV-5

În Romani, Pavel îl compară pe Dumnezeu cu un grădinar care îngrijește pomii fructiferi. Grădinăriți are un măslin minunat, care ar trebui să aibă niște fructe frumoase, măslin negre, uleioase. Oamenii, ca de exemplu romanii, foloseau măslinile pentru salate, le zdrobeau și făceau din ele ulei care era foarte bun mai ales pentru gătit. Deci un măslin era un pom foarte folositor.

Imaginea măslinului ne amintește de poporul special al lui Dumnezeu, de evrei. Ei au fost foarte prețioși pentru Dumnezeu, așa cum era și măslinul pentru grădinar. Dar măslinul nu făcea măslin bune, așa cum se aștepta grădinarul, întocmai cum nici evreii nu aveau încredere în Domnul Isus Cristos cum ar fi trebuit. Astfel încât fermierul a

tăiat o mulțime de mlădițe din măslin. În același fel, Dumnezeu renunța la evrei ca popor. Dar apoi grădinarul a făcut un lucru ciudat. S-a dus în pădure și acolo a găsit un măslin sălbatic. El a tăiat câteva mlădițe din acest măslin sălbatic și l-a așezat în locul mlădițelor măslinului din grădina lui. A legat apoi locul de altoire cu o bucată de pânză și cu sfoară și curând noile mlădițe au început să crească pentru că primeau hrană prin trunchiul și rădăcinile vechiului măslin. Asta înseamnă altoire.

Imaginea IV-6

Ce ne spune Dumnezeu prin această imagine? Când a renunțat la evrei, ca și națiune, așa cum grădinarul a renunțat la mlădițele din măslin, aruncându-le, El a luat un alt popor pe care l-a ales în locul poporului evreu. Dumnezeu i-a ales pe aceștia prin mila Sa de asemenea, căci nici ei nu meritau să fie aleși ca popor al lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu i-a iubit și i-a numit poporul Lui.

Cine sunt acești oameni și acești copii pe care i-a ales acum Dumnezeu ca poporul Său? (Cereți unui copil să citească Romani 11:19) „Dar vei zice «Ramurile au fost tăiate ca să fiu altoit eu.»” Poporul special al lui Dumnezeu suntem noi toți care îl avem pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor. Tu și eu suntem ca și ramurile noi ale măslinului sălbatic, care am fost altoiți în trunchiul pomului din grădina grădinarului, pentru ca să facem parte din pomul lui special. Nu contează dacă ești francez sau englez sau român; dacă îl ai pe Domnul Isus Cristos ca Mântuitor, faci parte din poporul special al lui Dumnezeu.

Te poți lăuda că Dumnezeu te-a ales să fii copilul Lui (dacă ești ca o ramură în acel măslin)? (Cereți unui copil să citească Romani 11:18 „nu te fâli față de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.” Nu, sigur că nu! Trebuie să ne dăm seama că noi nu merităm să fim aleși. Noi nu am meritat ca Domnul Isus să moară pentru noi. Noi nu merităm să auzim Evanghelia. Doar prin mila lui Dumnezeu noi am putut crede în Domnul Isus Cristos și am fost mântuiți și în felul acesta am devenit parte din poporul special al lui Dumnezeu.

Imaginea IV-7

Înseamnă că acum Dumnezeu nu mai are timp pentru evrei? Cu siguranță nu. Dumnezeu încă îi iubește și pe ei și dorește ca și el să ajungă să-L cunoască și să-și pună încrederea în Domnul Isus Cristos. Să citim Romani 11:23,24 (cere unui copil să citească versetul): „Și chiar ei, dacă nu stăruiesc în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși. Fiindcă dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin care din fire era sălbatic, ai fost altoit împotriva firii tale într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?” Puteți înțelege versetele acestea? Care sunt aceste ramuri pe care Dumnezeu le poate altoi înapoi în pom? Sunt evreii care își pun încrederea în Domnul Isus Cristos. Astăzi sunt misionari care duc Evanghelia la evreii din toată lumea. Este o muncă foarte grea pentru că mulți dintre evrei nu vor să primească Evanghelia, nu vor să creadă în Domnul Isus, că El este Fiul lui Dumnezeu, trimis din cer pentru ca să fie Mântuitorul evreilor și al lumii întregi.

Totuși, unii evrei când aud Evanghelia, cred în Domnul Isus. Ei sunt ca acele ramuri care sunt altoite înapoi în măslinul din grădina grădinarului. Ei devin parte a poporului lui Dumnezeu, care este acum alcătuit din evrei și alte popoare care nu sunt evrei. Noi

credem că într-o zi, înainte de revenirea Domnului Isus ca împărat al gloriei, mulți evrei vor crede în El. Nu este minunat lucrul acesta?

Imaginea IV-8

Ce vrea Dumnezeu să facem pentru poporul evreu? Trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru că i-a folosit ca noi să avem Biblia și pentru că i-a ales ca ei să fie poporul prin care s-a născut Domnul Isus pe acest pământ. Nu trebuie să-i disprețuim, ci să-i apreciem și să-i iubim de dragul lui Cristos.

Mai este un lucru foarte important pe care ar trebui să-l facem. Să citim Romani 10:1 și să vedem ce a făcut apostolul Pavel și ce vrea Dumnezeu ca să facem noi (să citească cineva versetul): „Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru israeliți este să fie mântuiți.” Noi trebuie să ne rugăm pentru ei cu seriozitate și din toată inima ca și ei să fie mântuiți.

La sfârșitul acestei lecții de astăzi, am de gând să cer la patru dintre voi care îl iubesc pe Domnul să se roage pentru următoarele lucruri:

1. Să mulțumească lui Dumnezeu pentru evrei, că prin ei am putut să primim Biblia și pentru că Domnul Isus s-a născut din acest popor în lumea noastră.

2. Să mulțumească lui Dumnezeu pentru noi, cei care suntem mântuiți, că am fost aleși să facem parte din poporul special al lui Dumnezeu (ca ramurile altoite în măslin.)

3. Să se roage pentru poporul evreu, ca mai mulți să creadă în Domnul Isus și să-L primească ca Mântuitor,

4. Să se roage pentru misionarii care lucrează printre evrei, ca Dumnezeu să-i ajute să meargă în continuare cu Evanghelia, chiar și atunci când cei ce ascultă sunt puțini.

Întrebări recapitulative bazate pe Lecția IV:

1. Cine a fost primul evreu? (Avraam)

2. Care a fost numele fiului și nepotului său din care s-a dezvoltat națiunea evreilor? (Isaac și Iacov)

3. În mila Sa, Dumnezeu a ales pe evrei să fie poporul Său special. Ce înseamnă „milă”? (Bunătațe față de cei care nu o merită.)

4. Dumnezeu a avut două lucrări speciale pentru evrei, poporul Lui. Care a fost una din ele? (Să scrie Biblia.)

5. Care a fost cealaltă lucrare specială? (Să fie poporul din care se va naște Mântuitorul lumii.)

6. Care a fost calea mântuirii pe care evreii au refuzat-o? (Să fie mântuiți prin credință, nu prin fapte, ci prin încrederea în Domnul Isus.)

7. Când evreii au întors spatele lui Dumnezeu și Domnului Isus, Dumnezeu a ales un alt popor special. Cine a fost acest popor? (Cei ce ne-am încrezut în Domnul Isus ca Mântuitor.)

8. În imaginea cu măslinul, pe cine reprezintă ramurile care au fost tăiate? (Poporul evreu care nu a crezut în Domnul Isus.)

9. După aceea, s-au altoit ramuri din măslinul sălbatic. Pe cine reprezintă aceste ramuri? (Ele ne reprezintă pe noi cei care nu suntem evrei dar care credem în Domnul Isus Cristos.)

10. De ce nu ne putem lăuda dacă Dumnezeu ne-a ales să fim poporul Lui? (Nu am meritat ca Dumnezeu să ne aleagă, nu am meritat ca El să moară pentru noi, nu am meritat să auzim Evanghelia și ca Dumnezeu să ne dea credință.)

11. a) A terminat Dumnezeu cu evreii? (Nu)

b) Ce vrea El să facă ei? (Să se întoarcă la Isus Cristos.)

12. Care este cel mai important lucru pe care îl putem face pentru poporul evreu? (Să ne rugăm pentru ei.)

Versete pentru Lecția IV

Romani 9:5

„... patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Cristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile. Dumnezeu binecuvântat în veci.”

Romani 9:15

„Căci El a zis lui Moise: «Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur».”

Romani 9:32

„Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire.”

Romani 10:1

„Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru israeliți, este să fie mântuiți.”

Romani 10:12-13

„În adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeu și Grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă.

Fiindcă «oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit».”

„Nu te fâli fața de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.”

Romani 11:19

„Dar vei zice: «Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu».”

Romani 11:23-24

Romani 11:18

„Și chiar ei: dacă nu stăruiesc în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.

Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat din-tr-un măslin, care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?”

LECȚIA V Trupul Lui Cristos

Pasajul din Scriptură: Romani 12:1-13

Pasaje adiționale: Coloseni 1:18-19; Efeseni 4:7-16; ICorinteni 12:1-31.

Adevărul central: Fiecare creștin, ca parte a trupului lui Cristos are anumite daruri cu care trebuie să-I slujească lui Dumnezeu și altora.

Aplicația pentru copilul mântuit - Mulțumiți lui Dumnezeu pentru darurile sau darul pe care vi l-a dat. Dăruiați-vă în totalitate Lui pentru ca să fiți folosiți conform voinței Lui. Întrebați-L ce ar vrea să faceți.

Verset de memorat: „... și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Cristos...” (Romani 12:5)

Schița

- Introducere: Păstrați-vă trupurile curate.
- Imaginea V-1: Atletul - trupurile noastre sunt minunate proiectate de Dumnezeu. Fiecare credincios face parte din trupul lui Cristos -biserica (Romani 12:4,5). AC
- Imaginea V-2: Capul trupului dirijează, controlează și dă porunci. Capul trupului bisericii este Cristos (Coloseni 1:18). El călăuzește, dirijează și dă porunci credincioșilor, mai ales prin Cuvântul Său.
- Imaginea V-3: Fiecare parte a trupului are o abilitate specială și o responsabilitate. Dumnezeu ți-a dat și ție anumite abilități speciale și o lucrare specială pe care o ai de făcut. AC

- Imaginea V-4 Darul „învățării” (Romani 12:7)
Darul evanghelizării (Efeseni 4:11) ACM
- Imaginea V-5 Darul „slujirii” (Romani 12:7)
Darul „conducerii” (Romani 12:8) Darul
„dărnicii” (Romani 12:8)
- Imaginea V-6: Exemplul domnului Le Tourneau cu darul
dărnicii.
- Imaginea V-7: Și copiii creștini au daruri - Dl. Olteanu vorbind
cu Filip, Beti și Marcu. Darul „îmbărbătării” sau
al încurajării altora (Romani 12:8). Darul de a
„face milostenie” (Romani 12:8).
Darul „credinței” (I Corinteni 12:9)
- Imaginea V-8: Dumnezeu vrea ca noi să ne prezentăm pe noi
înșine ca jertfe vii înaintea Lui (Romani 12:1) ACM Dumnezeu nu
vrea ca noi să fim mândri (Romani 12:3)
Întrebă-L pe Dumnezeu ce vrea El să faci.
ACM

Activități legate de subiect:

Cântec - „Al Tău sunt, Doamne ...”

Joc - (Folosiți-1 mai la începutul lecției, ca o introducere relaxantă la lecție.) Tăiați din hârtie mai groasă părțile principale a două trupuri: un cap, doi ochi, două urechi, o gură, un trup, două brațe și două picioare. Împărțiți clasa în două grupe egale și fiecărui membru al grupului i se dă câte o parte a trupului. Pe rând, fiecare membru al echipei se duce la tablă, legat la ochi și fixează partea respectivă la trup. Echipa care are trupul cel mai frumos este câștigătoare. Ceilalți copii nu au voie să spună nici un cuvânt pentru a dirija copilul care este la tablă. De asemenea copilul nu are voie să pipăie cu mâinile poziția.

Timpu de rugăciune (după lecție): Alege trei copii care L-au primit pe Domnul să se gândească la aceste subiecte și să conducă grupul în rugăciune:

- să mulțumească lui Dumnezeu că fiecare dintre noi suntem importanți în trupul lui Cristos;
- să mulțumească lui Dumnezeu că fiecare creștin are o anumită lucrare de făcut și are și abilități date de Dumnezeu ca sa facă ceea ce i se cere;
- să-I ceară lui Dumnezeu să ne ajute să discernem încetul cu încetul care este lucrarea noastră, care sunt abilitățile noastre, darurile noastre pentru ca să le putem folosi pentru El și pentru alții.

Întrebări recapitulative (întrebările sunt date la sfârșitul lecției)

Împărțiți clasa în două echipe, cu un căpitan" pentru fiecare echipă. Căpitanilor li se dă o bucată de hârtie sau carton și o carioca. Spuneți-le că doriți acum ca ei să deseneze chipul vostru (poate fi amuzant). De fiecare dată când un copil răspunde corect la întrebări, căpitanul echipei are dreptul să deseneze o parte a capului - ochi, nas, gură, etc. Prima echipă care are portretul complet este câștigătoare.

Introducerea

Mă întreb câți dintre voi practicați un anumit sport. Câți jucați fotbal? Baschet? Tenis? Câți faceți înot? Grozav! De ce e important să faceți sport? Da, sunt mai multe motive. Unul din ele este ca să ne păstrăm trupul în formă și sănătos.

Imaginea V-1

V-ați uitat vreodată la vreun atlet celebru? L-ați văzut cum fuge spre linia de sosire? Toate încheieturile funcționează perfect - coatele, genunchii, încheieturile mâinilor, gâtul; toți mușchii își fac datoria ca să pună în mișcare membrele -brațele, picioarele. Trupurile noastre sunt proiectate în mod miraculos de către Dumnezeu - creierul dirijează întregul nostru trup; inima pompează sângele prin artere și vene; fiecare parte a trupului nostru este utilă și necesară.

Observați dacă puteți înțelege cele două versete din Romani 12 (cereți unui copil să citească Romani 12:4,5): „Căci după cum într-un trup avem mai multe mădulare și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Cristos; dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora.” Ce înseamnă lucrul acesta? Dumnezeu ne spune aici că toți aceia care îl iubim pe Domnul Isus **se** potrivesc ca un trup perfect. Nu este vorba despre un trup pe care îl putem vedea, ci este un trup mare, invizibil, alcătuit din toți creștinii adevărați. Trupul acesta se numește Biserica. Nu ne referim aici la clădirea din cărămizi sau pietre unde mergi duminica. Biserica despre care vorbește Biblia aici este cea formată din oameni, nu din pietre. Fiecare credincios în Isus Cristos, fiecare creștin adevărat, este o parte din acel trup minunat. Poate tu ești un deget care arăți calea, sau poate o ureche care ascultă, sau poate o limbă care vorbești sau un picior care fuge.

Imaginea V-2

Capul este cea mai importantă parte a trupului. Adică este locul unde se află creierul. De exemplu, când vrem să mergem la plimbare, creierul dă comenzi: el spune mușchilor spatelui și picioarelor care determină trupul să se ridice; spune inimii să pompeze mai tare pentru că avem nevoie de mai multă energie; spune plămânilor să inspire mai adânc și să tragă mai mult oxigen; spune ochilor să ne călăuzească unde **să** mergem.

Cine credeți că e Capul Bisericii? Pa vel ne spune într-o altă carte pe care Dumnezeu l-a călăuzit să o scrie (citiți Co-loseni 1:18) „El este Capul trupului, al Bisericii.” Despre cine credeți că scrie Pavel? Da, despre Domnul Isus.

El este Capul trupului, al Bisericii; El este Acela care

controlează și călăuzește și dă porunci. Ce teribilă confuzie ar fi în trupurile noastre, dacă nu ar fi un creier care să plănuiască și să conducă; poate picioarele ar decide că sunt obosite și doresc să stea, dar tălpile ar vrea să o ia la plimbare; sau poate ochii ar vrea să se închidă pentru puțină odihnă, în timp ce mâinile ar vrea să se joace baschet!

De aceea este atât de important ca fiecare credincios, ca parte a marelui trup al lui Cristos, să asculte de Domnul Isus. Când ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu în biserică, la Școala Duminicală sau la clubul Vestea Bună sau când citim din Biblie, atunci Capul trupului ne vorbește, așa cum creierul nostru dirijează părțile trupului fizic. Ca și membru al trupului lui Cristos, este important să-L ascuți pe Domnul Isus Cristos și să pui în aplicare ceea ce spune El.

Dacă nu ți-ai pus încă încrederea în Domnul Isus și nu L-ai primit ca Mântuitor, tu nu-I aparții Lui. Nu ești parte a Trupului. Tu nu ești în Cristos. De fapt ești departe de El. Ești pierdut în păcat. Dar El te caută. El te iubește așa de mult încât a murit pentru păcatele tale. Astăzi, dacă îți predai inima Lui și vii la El, El te va primi. El a promis că te va primi. În Ioan 6:37 El spune: „pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară.” Vino la Cristos astăzi!

Imaginea V-3

Dacă Cristos este Capul acestui mare trup și dacă fiecare persoană care este născută din nou este un membru al Trupului, atunci este important pentru noi să lucrăm împreună pentru Domnul nostru. Fiecare dintre noi este necesar pentru că toți avem diferite slujbe de făcut (citiți din nou Romani 12:5): „tot așa și noi, care suntem mulți alcătuim un singur trup în Cristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora”. Cu toții avem abilități speciale sau daruri, pe care ni le-a dat Dumnezeu, ca părți ale trupului Său. Să ne mai amintim o dată ce fac părțile trupului. De exemplu, care este abilitatea specială a ochiului, pe care nu o are urechea? Da, vederea. Ce poate face urechea, dar ochiul nu poate? Poate auzi! Ce poate face nasul și nu poate ochiul? Poate mirosi. Ce poate face mâna și urechea nu poate? Da, poate apuca și poate ține lucrurile. Vedeți, fiecare parte a trupului este importantă. Nu ne putem descurca fără ele. Chiar și cele care sunt înăuntrul trupului nostru și pe care nu le putem vedea, cum ar fi ficatul sau plămâni, sunt foarte importante.

Știi că tu, ca și creștin, ești foarte important pentru Dumnezeu? Și că noi toți cei din trupul lui Cristos avem nevoie de tine? Nu ne-am putea descurca fără tine, pentru că Dumnezeu ți-a dat ție niște abilități speciale și o lucrare specială pe care să o faci. Ce fel de lucrare? Dumnezeu a spus lui Pavel să scrie lucrările la care se referă; le găsim în Romani 12. (Unul din copii să citească Romani 12:6-8). Nu avem timp să discutăm despre toate, dar ne vom referi la câteva din ele:

Imaginea V-4

De exemplu, el îi menționează pe cei ce îi învață pe alții. Știați că Dumnezeu a dat anumitor creștini o abilitate specială de a-i învăța pe alții? Toți creștinii pot împărtăși împreună cu alții ce spune Biblia; dar pentru Biserică, pentru Trupul lui Cristos, pentru a crește așa cum crește un trup normal, Dumnezeu a știut că va fi necesar să existe oameni cu darul de a-i învăța pe alții. Aceștia sunt pastorii, învățătorii de la Școala Duminicală, învățătorii de la Clubul Vestea Bună, etc. care, prin darul lui Dumnezeu, pot înțelege mai bine Cuvântul lui Dumnezeu; apoi ei, prezintă Cuvântul altor credincioși

într-un mod care îi ajută să crească tot mai mult în viața lor de creștini. Cât de bun este Dumnezeu că El s-a îngrijit de noi în felul acesta. I-ați mulțumit Lui pentru oamenii care v-au învățat și v-au ajutat?

În alt loc, Pavel a scris despre cei cu darul evanghelizării (Efeseni 4:11). Toți creștinii ar trebui să ducă vestea bună despre Isus Cristos celor care nu sunt mântuiți încă. Dar unii credincioși sunt înzestrați în mod special de către Dumnezeu să ducă vestea bună, astfel ca oamenii să creadă în Cristos. Biblia vorbește, de exemplu, despre Filip, evanghelistul Filip (Fapte 28:8). Dumnezeu l-a folosit în Samaria pentru a-i aduce pe mulți la Cristos și apoi pe un drum pustiu să conducă un etiopean la Mântuitorul (Vezi Fapte 8). Nu te bucuri că Dumnezeu a dat Bisericii Lui oameni cu un dar atât de special?

Imaginea V-5

Pavel, de asemenea îi menționează pe cei ce slujesc (Romani 12:7). Creștinii ar trebui să-i ajute pe alții, pe cei săraci, pe cei bolnavi, pe văduve, pe orfani. Cei ce au acest dar de a sluji sunt oameni buni și tare grijulii. Ei au grijă ca biserica să aibă grijă de cei în nevoi. Biblia vorbește, de exemplu, despre un om care se numea Ștefan și care se dăruise în slujirea altora (I Corinteni 15:15-18). Pavel a scris despre cât de mult l-a ajutat acest om. Acesta este un dar important și poate unul dintre voi a primit acest dar de la Dumnezeu. Poate deja folosești acest dar la lecțiile noastre, poate aranjezi scaunele, sau pui flanelograful, sau împărți cărțile de cântări. E grozav. Continuă așa. Poate toată viața ta vei fi tm ajutor real pentru cei ce-L slujesc pe Domnul.

Dar este nevoie și de cei ce conduc o lucrare, cei ce au un rol special în organizarea activităților bisericii. Citim despre acest dar în Romani 12:8. Nu e minunat faptul că Dumnezeu împlinește toate nevoile bisericii Lui?

De asemenea în Romani 12:8, Dumnezeu îi menționează pe cei care dăruiesc. Fiecare creștin trebuie să dea Domnului, dar se pare că unora le place în mod special să dăruiască și aceasta este abilitatea specială pe care Dumnezeu le-a dat-o.

Imaginea V-6

Domnul Le Tourneau era un om ce locuia în America. A construit mari buldozere și mașini pentru construirea drumurilor. Ați văzut mașini de acelea imense pe drumuri? Dl. Le Tourneau îl iubea pe Dumnezeu și, când vindea câte o

mașină, dădea o parte din bani lui Dumnezeu. Domnul l-a binecuvântat și el a început să vândă tot mai multe mașini. El s-a îmbogățit, dar în același timp a continuat să dea din ce în ce mai mulți bani pentru lucrarea lui Dumnezeu, pentru misionari și predicatorii din țara lui și din alte țări. Curând a dat aproape toți banii Domnului. Cred că Domnul i-a dat abilitatea specială de a face bani și Dumnezeu i-a pus în inimă dorința de a da lui Dumnezeu. Desigur, El dorește ca toți să dăruim pentru lucrarea Lui, dar noi nu putem toți dărua atât cât domnul Le Tourneau. Dumnezeu i-a dat abilități speciale ca om de afaceri și i-a oferit o modalitate specială de a-i ajuta pe alți creștini prin darurile lui generoase. El era într-adevăr un membru folositor al trupului lui Cristos, pentru că el folosea darul pe care i l-a dat Dumnezeu.

Dar poate tu te gândești: „Dar lucrul acesta este valabil pentru creștinii mai în vârstă, ce abilități speciale sau daruri aș putea avea eu? Știu că sunt creștin, dar nu știu ce să fac pentru a ajuta lucrarea lui Dumnezeu.” Vă voi spune acum o povestire despre doi frați și o soră care aveau aceeași problemă. Fratele mai mare se numea Filip; sora lui se numea Beti și fratele lor cel mai mic, de 9 ani, se numea Marcu. Ei au zădărnicit la o tabără de vară că toți creștinii au daruri speciale de la Dumnezeu, dar nu știau care sunt darurile lor. De aceea, într-o după masă au hotărât să vorbească cu domnul Olteanu, unul din învățătorii din tabără, pentru ca să-i ceară ajutor.

Imaginea V-7

Dl. Olteanu a spus: „Această întrebare privitoare la darurile și abilitățile noastre este un lucru la care ar trebui să ne gândim cu toții. Ar trebui să-I cerem lui Dumnezeu să ne arate darurile și abilitățile pe care le avem ca să le folosim în slujba Lui și a celorlalte mădulare ale trupului Său; dar aș vrea să vă dau câteva sugestii:

„Te-am urmărit Filip, de când ai devenit creștin, cu doi ani în urmă. Ai doisprezece ani acum, nu-i așa? Cred că eu am văzut ce ți-a dat Dumnezeu să faci. În Romani 12:8 Dumnezeu ne vorbește despre darul «îmbărbătării».

Este un cuvânt mare, dar el înseamnă «a-i încuraja pe alții într-un mod ferm, dar prietenesc». Te-am văzut încura-jându-i pe alții. De exemplu, ieri dimineață când unii au fost leneși și nu au învățat versetul de aur, am observat că ai fost un bun exemplu pentru ei și i-ai ajutat să învețe. Cred că Beti și Marcu își amintesc și ei de momentele când erau gata să renunțe să-și mai facă temele, dar tu te-ai rugat cu ei și ai cerut ajutor de la Dumnezeu ca să termine temele; și le-au terminat. Cred că ai darul îmbărbătării sau al încurajării. Poți continua să ți—I dezvolți și Dumnezeu te va ajuta.

Filip zâmbi timid, dar Beti și Marcu au văzut că el este bucurat că cineva crede că el are acest dar de la Dumnezeu. El era un om care încurajează în trupul lui Dumnezeu.

«Dar noi?» strigară în cor Beti și Marcu.

«Păi, răspunde dl. Olteanu, voi sunteți puțin mai tineri și nu ați avut timp să vă expuneți darurile; dar știu că Dumnezeu v-a dat și vouă daruri. În același verset, Romani 12:8 ni se vorbește despre darul «milostivirii». Vă amintiți de Dorea din Biblie (Fapte 9:36-43)? Era plină de milă față de cei din Iope. Mă întreb dacă tu nu ai darul acesta, Beti. Înseamnă să fii bun și iertător mai ales cu cei care nu merită. Zilele trecute, când Ani a fost atât de rea cu tine, după meciul de volei și te-a poreclit în toate felurile, m-am bucurat să văd că tu n-ai răspuns la fel. Erai tristă, dar ai continuat să fii

bună cu ea când nimeni altcineva nu dorea să se împrietenească cu ea. Lucrul acesta a fost folositor pentru toate fetele, dar mai ales pentru Ani. Poate că Dumnezeu ți-a dat darul de a fi bună și iubitoare chiar cu cei ce nu sunt buni cu tine. Este un lucru pe care Dumnezeu îl poate folosi într-un mod minunat pentru întregul trup al lui Cristos.»

«Și eu?» întrebă Marcu care era cu doi ani mai mic decât Beti.

«Păi, Marcu, mai este un dar pe care nu l-am menționat încă. Într-o altă carte pe care a scris-o Pavel, a menționat darul «credinței» (ICorinteni 12:9). Lucrul acesta înseamnă a te încrede în Dumnezeu, chiar atunci când nu vezi rezultatele. La ora de rugăciune de ieri, te-am auzit rugându-te în mod special pentru misionarii din Africa de Vest. Știu că tu crezi că Domnul îi poate ajuta să învețe limba băștinașilor. E bine să dorești ca oamenii aceia să audă Evanghelia în limba lor. Tu îmi aduci aminte de Ștefan, care era un om plin de credință. El se ruga pentru cei ce îl omorau cu pietre (Fapte 6:8; 7:60); Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea și l-a mântuit pe Saul din Tars, care asista la moartea lui Ștefan.»

Cei trei copii zâmbeau când au plecat la joacă. Ei doreau cu adevărat să fie mădulare harnice ale trupului și doreau să facă lucrarea pentru care i-a ales Dumnezeu.”

Imaginea V-8

Dar ce dorea Dumnezeu să facă cei trei acum? Și, mai important, ce vrea El să fac eu și tu acum? Să citim primul verset din Romani 12 (citiți 12:1): „... aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie ... lui Dumnezeu”. Lucrul acesta înseamnă că Dumnezeu dorește ca noi să-I oferim tot ce avem și suntem, pentru ca El să poată folosi aceasta. El dorește ca tu să trăiești pentru El și să-I slujești, pentru că îl iubești.

Copii creștini, îl iubiți pe Domnul? Când te gândești la tot ceea ce a suferit Domnul Isus Cristos pentru tine pe cruce pentru a-ți da viața veșnică, lucrul acesta nu te face să-L iubești și să dorești să-I faci plăcere? Dacă da, poți să-I spui lucrul acesta în rugăciune în felul următor: „Doamne, îți mulțumesc că îți aparțin. Doresc să-Ți slujesc așa cum alegi Tu pentru mine. Ajută-mă să Te ascult, ca și Cap al trupului. Aș vrea să fiu ca un ochi care vede nevoile altora, sau ca un picior care umblă pe drumul Tău. Amin.”

Dumnezeu spune încă un lucru prin Pavel (Citiți Romani 12:3): „... eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate”. Dumnezeu nu vrea să fim mândri. Dumnezeu dorește să fim mai interesați în El și în ceea ce vrea El să facem, decât să ne gândim prea mult la darurile specifice pe

care le avem. Marii oameni ai lui Dumnezeu s-au rugat: „Doamne, ce vrei să fac?” și „Doamne, iată-mă, trimite-mă”. Este mai bine așa decât să întrebăm: „Doamne, la ce sunt bun?” Noi vrem în mod special să facem voia Lui și să-I cinștim Numele decât să ne gândim prea mult la noi înșine. Mulțumiți Domnului pentru abilitățile speciale pe care vi le-a dat. Întrebați-L ce vrea să faceți, ca parte a trupului Său. Darurile Lui te vor face capabil să faci lucrarea Sa. Deci ascultă-L; dezvoltă-ți și folosește-ți abilitățile pe care ți le-a dat Dumnezeu. Folosește-le pentru a-i ajuta pe alții.

întrebări recapitulative pentru Lecția V

1. Cine alcătuiește marele Trup al lui Cristos? (Fiecare credincios în Isus Cristos, fiecare creștin adevărat.)
2. Cine este Capul trupului, al Bisericii? (Domnul Isus Cristos.)
3. Ce face capul? (Dirijează, guvernează, dă porunci.)
4. Ce fac celelalte părți ale trupului? (Respectă instrucțiunile capului.)
5. Cum dă porunci Domnul Isus Cristos, Capul Bisericii, nouă membrilor Trupului Său? (în principal prin Cuvântul Său.)
6. Ce i s-a dat fiecărui creștin ca și parte a trupului lui Cristos? (Un dar special sau o abilitate deosebită sau chiar mai multe.)
7. Numește două daruri speciale pe care le-a dat Dumnezeu creștinilor ca să-L poată sluji.
8. Numește alte două daruri speciale.
9. Cum se numea omul care locuia în America ce avea darul de a face bani și de a-i da Domnului? (Dl. Le Tourneau.)
10. Ce ne cere Dumnezeu să facem în primul rând ca să cunoaștem și să facem voia Lui? (Să ne prezentăm ca jertfe vii - să ne dăruim Lui.)

Romani 12: 4

Versete pentru Lecția V

Romani 12:1

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”

Romani 12:3

„Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia.”

„Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă,....”

Romani 12:5

„ ... tot așa, și noi, care suntem mulți alcătuim un singur trup în Cristos; dar fiecare în parte, suntem mădulare unii altora.”

Romani 12:6-8

„Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței Lui.

Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățătură.

Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește, să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie.”

Coloseni 1:18

„El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.”

LECȚIA VI

Cât de mult datorăm

Pasajul din Scriptură: Romani 1:14-16; Romani 13,14,15

Adevărul central: Ca și creștini, datorăm atât de mult lui Dumnezeu și celorlalți.

Aplicația pentru copilul mântuit: Iubește-L și ascultă-L pe Dumnezeu în orice situație.

Respectă și ascultă autoritățile.

Fii prietenos și iubitor cu alții.

Fii echilibrat și un bun exemplu pentru creștinii mai slabi.

Du Evanghelia celor nemântuiți.

Versetul de memorat: „Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții.” (Romani 13:8)

Schița:

- Imaginea VI-1 Ilustrația cu Sandra care datorează 120 lei Paulei. AC
- Imaginea VI-2 Noi îi datorăm lui Dumnezeu dragostea și ascultarea noastră, pentru harul Său și bunătatea Lui nespus de mare (Romani 14:7-9). ACM
- Imaginea VI-3 Anumitor autorități le datorăm respect și ascultare (Romani 13:1,5). ACM Povestea Simonei și plata la autoritățile vamale. Întrebări recapitulative.
- Imaginea VI-4 Povestea cu Nelu și respectul pentru forțele polițienești. Întrebări recapitulative.
- Imaginea VI-5 Povestea cu banda și cabina telefonică. Întrebări recapitulative.
- Imaginea VI-6 Datorăm tuturor dragostea și prietenia (Romani 13:8) Exemple ACM
- Imaginea VI-7 Creștinilor mai slabi le datorăm considerație și suntem datori să le fim un exemplu bun, ca să nu-i facem să se poticnească. (Romani 14:13; 15:1-3 a). ACM
Istoria cu Gelul și Bogdan și jocurile video. Întrebări recapitulative.
- Imaginea VI-8 Celor nemântuiți le datorăm Evanghelia, fie că ei se află în țara noastră, fie că se află în alte țări.

Activități legate de subiect:

În lecție sunt incluse multe discuții și întrebările recapitulative sunt integrate în text, deci la sfârșit nu se mai dau alte întrebări recapitulative.

Scurtă scenetă:

Continuați să pregătiți piesa „Verdictul judecătorului” pe care o veți prezenta săptămâna următoare.

Joc pe roluri:

Câțiva copii din grup pot juca pe roluri, cu ajutorul dumneavoastră, următoarele ilustrații din lecție:

- scenă de la vamă, doar că de data aceasta Simona declară cinstit valoarea bunurilor (vezi comentariul de la Imaginea VI-3);

sau un polițist care oprește pe cineva pentru că nu a condus mașina corect. (Vezi întrebarea recapitulativă nr.5 de la comentariul pentru Imaginea VI-4).

Învățătura pentru copiii nemântuiți din clasa ta:

Pentru că această lecție este despre trăirea unei vieți creștine, ea este adresată în principal copiilor mântuiți. Este bine mai la începutul lecției să includeți ceva și pentru copiii nemântuiți. Ei au nevoie să audă Evanghelia explicată clar.

De exemplu ați putea să le prezentați pe scurt mesajul Cărții fără cuvinte, bazată pe Romani. Explicați-le că în Romani, capitolele 1-3, Pavel ne prezintă marea noastră nevoie de mântuire, reprezentată prin pagina neagră. În capitolele 4 și 5, Pavel explică cum a murit Isus Cristos pentru păcatele noastre ca noi să putem fi iertați (pagina albă) când renunțăm la relele făcute și ne încredem în El. Explicați-le că lecția de astăzi este cu referire la pagina verde - creșterea în viața de creștin; dar precizați copiilor că ei, mai întâi trebuie să primească această viață nouă dacă doresc să crească.

Sau în loc să folosiți Cartea fără cuvinte, puteți să le predați o scurtă lecție-obiect cu mesaj evanghelic. Totuși, ai grijă să desparți cele două mesaje printr-o cântare sau recapitulare între cele două lecții. Lecția cu obiect adresată în mod special celor nemântuiți ar trebui prezentată la începutul lecției „Cât de mult datorăm”.

Imaginea VI-1

Sandra și prietena ei, Paula, s-au dus într-o sâmbătă dimineața la cumpărături. Le făcea plăcere să se uite prin magazine. Cele două fete au găsit niște carnețele foarte drăguțe și au decis să le cumpere. Dar mai apoi, Sandra a descoperit că nu are destui bani, pentru că deja cumpărase o curea de ceas și îi lipseau 120 lei.

„Nu-ți fă probleme, îi spuse Paula. Îți dau eu niște bani. Mi-i dai înapoi luni.”

„Bine, fu Sandra de acord. Acasă mai am niște bani.”

S-a bucurat mult că prietena ei a fost gata să o ajute. În seara aceea Sandra și-a spus: „Trebuie să-i dau banii înapoi Paulei. Să nu uit. Nu vreau ca ea să mi-i ceară înapoi”.

Ai datorat și tu bani vreunui prieten? Poate că da și desigur știi că trebuie să-i dai înapoi cât mai repede. Dumnezeu ne învață în Romani că toți cei care L-au primit în viața lor pe Isus Cristos sunt datori într-un fel. Adică datorăm ceva celorlalți oameni. Poate lucrul acesta este o surpriză pentru tine. Desigur, de data aceasta nu vorbesc despre bani. Da-ți-mi voie să vă explic.

Imaginea VI-2

În primul rând îi datorăm ceva lui Dumnezeu. El ne-a dăruit așa de mult. Vă puteți gândi la anumite lucruri minunate pe care ni le-a dat Dumnezeu și pe care le vedem în viața noastră de zi cu zi? (Lăsați copiii să răspundă; ei pot sugera lucruri ca părinții, familia, jucăriile, sănătatea, Biblia, frumusețile naturii, etc ...) Da, e bine. Să ne gândim acum la minunatele binecuvântări pe care ni le-a dat Dumnezeu și pe care nu le vedem cu ochii aceștia trupești. (Lăsați copiii să răspundă; s-ar putea să sugereze faptul că Cristos a murit pentru păcatele noastre, iertarea păcatelor, viața veșnică, asigurarea faptului că noi mergem spre cer, Duhul Sfânt care este în noi, Domnul Isus care se roagă pentru noi.) Da, toate sunt răspunsuri bune.

Noi nu putem să plătim Domnului pentru toate binecuvântările pe care El ni le-a dăruit. Dar putem să-I dăruim

ceva lui Dumnezeu, pentru a-I arăta cât de mult apreciem bunătatea pe care ne-o arată. Ce-I datorăm deci lui Dumnezeu?

Îi datorăm dragostea și ascultarea. (Unul dintre copii să citească Romani 14:7-9). Pavel a scris: „Căci Cristos pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpânire”. Ce înseamnă că El trebuie să aibă stăpânire? Da, înseamnă că noi trebuie să-L ascultăm în toate lucrurile. Dumnezeu vrea să-L ascultăm pentru că îl iubești și nu doar pentru că trebuie să o faci. Spune-I în fiecare zi că îl iubești și că vrei să faci lucrurile pe care și El dorește să le faci. El te va ajuta să înțelegi ce bine e atunci când citești Biblia și când ascultăm pe alții explicându-o. Vei dori să-L ascultăm pentru că El este Domnul tău.

Imaginea VI-3

Dar datorăm și altora ceva. Să citim două versete și să vedem dacă ne dăm seama despre ce este vorba (cineva să citească Romani 13:1,5). „Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte ... de aceea trebuie să fii supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului.” La cine credeți că se referă „stăpânirile cele mai înalte”? Se referă la autoritățile orașului și ale țării, care fac legile și care se așteaptă să le respectăm. Dumnezeu ne învață că noi trebuie să le fim supuși; lucrul acesta înseamnă că noi suntem sub conducerea lor și trebuie să-i ascultăm. Aș vrea acum să vă spun trei povestioare. Va trebui să le ascultați cu multă atenție pentru că la sfârșitul lor vor fi câteva întrebări recapitulative. Vom discuta împreună dacă personajele din povestioare au ascultat autoritățile așa cum vrea Dumnezeu sau nu.

Povestioara 1

Simona și Mihaela tocmai se întorseseră la școală după vacanța de vară. Erau în curtea școlii și așteptau începerea orelor. Simona îi spunea prietenei ei, Mihaela, despre vacanța minunată pe care a avut-o împreună cu întreaga familie într-altă țară.

„Ne-am distrat extraordinar, a spus Simona. Am călătorit cu avionul și cât timp am fost acolo am cumpărat un aparat video pentru că era mult mai ieftin decât la noi. Când ne-am întors și am ajuns în aeroport, știi ce am făcut? Când am ajuns la punctul vamal (unde trebuie să declari dacă ai cumpărat ceva valoros în străinătate) nu ne-am dus prin poarta care purta semnul roșu, poarta pe unde trebuie să meargă cei ce au de declarat lucrurile de valoare. Cei de la vamă ne-ar fi pus să plătim la stat o taxă pentru video pe care l-am cumpărat. Ne-am furișat pe poarta cu semnul verde, pe unde ies cei ce nu au nimic de declarat la vamă, deci cei ce nu au cumpărat nimic de valoare. Nimeni nu ne-a oprit și am scos aparatul nostru video cu 30 000 lei mai ieftin decât aici și asta pentru că nu am plătit taxa vamală.”

(Învățătorule, adaptează numele, localitățile, lucrul cumpărat, etc, ca să se potrivească mai bine cu situația voastră). Și acum câteva întrebări privitoare la prima povestioară:

1. Care au fost autoritățile pe care familia Simonei nu le-a respectat? (Autoritatea vamală)
2. De ce nu e bine să facem așa? (Pentru că Dumnezeu ne spune în Romani 13, că trebuie să le ascultăm.)
3. Ce ar trebui să facă o familie de creștini la vamă? (Să declare dacă au cumpărat ceva de valoare și dacă e necesar să plătească taxa vamală.)

Imaginea VI-4

Povestioara 2

Este amuzant să răspunzi la întrebări, nu-i așa?

Nicu a stat la mătușa lui, la sfârșit de săptămână și s-a dus la plimbare în oraș. Dând colțul spre strada principală, a văzut ceva înspăimântător. Era o mulțime mare de oameni care aveau pancarde și steaguri în mâini. Înceau să intre într-o clădire mare, dar poliștii nu-i lăsau să treacă. Dintr-o dată, oamenii au început să dea cu pietre, cu sticle și să spargă ferestrele clădirii. Dar aruncau cu pietre și în poliști, strigând că poliștii sunt niște animale și niște porci. Poliștii și-au ridicat scuturile și au început să înainteze, îndepărându-i pe rebeli. Dar mulțimea i-a atacat și a început să-i lovească. Un poliștit a fost rănit destul de grav. Nicu a început să râdă și și-a spus: „Așa-i trebuie dacă a încercat să-i oprească”.

Și acum să ne gândim la câteva întrebări:

1. Care autorități nu au fost respectate de mulțimea aceea de oameni? (Poliția)
2. De ce nu e bine să facem așa? (Pentru că Biblia ne spune în Romani 13 că noi trebuie să respectăm autoritățile; ni se spune că cei ce ne cer să respectăm legea au fost puși în postura aceea de către Dumnezeu.)
3. Credeți că uneori poliștii greșesc? (Da, bineînțeles; dar noi trebuie să avem grijă să nu fim nesupuși acestor autorități.)
4. Credeți că poliștii au o slujbă ușoară? De ce? (Este o slujbă grea mai ales în zilele noastre.)
5. Ce alte lucruri neplăcute trebuie să facă poliștii? (Copiii probabil vor menționa prinderea criminalilor, supravegherea șoferilor. Scoateți în evidență faptul că amendarea șoferilor pentru că au condus prea repede, pentru că au condus sub influența alcoolului, pentru că au parcat în locuri nepermise, etc. toate sunt lucruri neplăcute pentru poliști, dar este datoria lor, pentru securitatea și binele tuturor.)
6. Dacă Nicu ar fi fost creștin, cum ar fi trebuit să se comporte? (Trebuia să-i pară rău pentru poliștitul rănit și nu ar fi trebuit să râdă de el; ar fi bine să-i avertizați pe copii să nu se apropie de mișcările de rebeli.)
7. Ce datorăm noi poliției? (Respectul nostru și rugăciunile noastre.)

Imaginea VI-5

Povestioara 3

Într-o noapte, patru tineri au ieșit pe străzi să hoinărească. Nu aveau chiar nimic de făcut și se întrebau cum

să-și petreacă timpul.

„Am o idee, spuse Vasile, Hai să încercăm să scoatem banii din telefoanele publice.”

Au mai mers puțin, până au dat de primul telefon public. Vasile scoase una din șurubelnițele pe care le avea cu el m buzunar și a început să desfacă telefonul. A tot desfăcut și apoi a început să lovească telefonul când cu pumnul, când cu șurubelnița și în cele din urmă din telefon ieșiră vreo 40 de lei.

„Doar atât?” începu el să urle în timp ce prietenii lui se uitau la el și apoi trase cu putere de receptor până rupse firul ;are lega receptorul de aparat. Apoi toți patru loviră în ușa cabinei telefonice și sparseră geamul lăsând în urma lor pe trotuar cioburi de sticlă.

„Haideți să încercăm la altul, poate găsim mai mulți bani acolo”, spuse Vasile, șeful „echipei” în timp ce aceștia hoinăreau mai departe pe stradă. Pe drum rupeau pomii tineri de pe marginea străzii care tocmai fuseseră plantați.

Să încercăm acum să răspundem la câteva întrebări legate de această povestioară:

1. Care sunt autoritățile care nu au fost respectate de :ei patru tineri? (Compania telefonică - care cere să plătim pentru toate convorbirile telefonice. Primăria locală care plantase pomii și care ne cere să nu deteriorăm proprietatea publică.)

2. De ce e rău să facem astfel de lucruri? (Pentru că Dumnezeu ne spune în Romani 13 să ne supunem autorităților)

3. Cei patru tineri au furat compania telefonică de bani. Ați putea numi alte autorități pe care oamenii încearcă să le incele? (Companiile de transport - trenuri, autobuze - neplătind biletele de tren sau de autobuz; autoritățile guvernamentale prin faptul că se sustrag de la diferitele taxe.)

Imaginea VI-6

Noi suntem „datori” altora. Noi îi datorăm lui Dumnezeu dragoste și ascultare; datorăm respect și ascultare autorităților. Și mai citim ceva în Romani 13:8 „Să nu datorați r.imănuii nimic, decât să vă iubiți unii pe alții”. Înțelegeți ce vrea Dumnezeu să ne spună aici? El ne spune că datorăm dragostea și prietenia noastră tuturor. Se așteaptă atunci Dumnezeu să fim iubitori și prietenoși cu toți oamenii? Da, se așteaptă. El ne spune că noi suntem datori să fim așa. Nu este întotdeauna ușor, nu-i așa? Nu ne este prea greu să îi iubim pe cei ce sunt drăguți cu noi; ce putem spune despre :ei ce se poartă urât cu noi? Dumnezeu ne spune să îi iubim ;i pe ei.

Nu este întotdeauna ușor să iubești și să fii prietenos cu un copil care tocmai a venit la orele cu copiii. Nu îți este prieten și pur și simplu nu vrei să te deranjezi să fii drăguț cu copilul acela. Nu e prea ușor să fii drăguț și prietenos cu un copil care are pielea ceva mai închisă decât a ta sau cu un copil care nu-ți cunoaște limba. Dar Dumnezeu vrea să fii. prietenos și cu acești copii. Dacă ești creștin, ar trebui să fii primul care îi primește pe noii veniți în clasa ta, la biserica ta, în grupul tău. Să ne gândim puțin! Cum ai putea face ca un copil nou venit să se simtă bine primit?

(Răspunsuri posibile: să te joci cu el, să-l inviți la tine acasă, să te oferi să-l însoțești acasă, să faci teme împreună, să-i arăți școala sau biserica, să-i explici regulile din clasă, etc.)

Uneori e greu să fii drăguț și iubitor cu un copil care este mai deștept decât tine și ia întotdeauna note mai mari decât tine. Ești gelos și răutăcios, dar Dumnezeu ne spune că noi datorăm prietenia

și dragostea noastră tuturor. Dar cum poți învinge sentimentele de gelozie?

(Răspunsuri posibile: mărturisește Domnului gelozia ta și cere-I să te scape de ea, pentru că este păcat; roagă-te pentru persoana respectivă; caută moduri prin care să-i dovedești bunătatea ta și să-i scoți în evidență punctele bune, lucrurile pozitive; cere persoanei respective să te ajute la acele materii unde este mai bună decât tine.)

Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să fii bun cu toată lumea. Amintește-ți că Duhul Sfânt locuiește în tine și El este acolo ca să să-ți ajute să-I faci plăcere lui Dumnezeu. Vei descoperi de asemenea că vei avea mulți alți noi prieteni dacă îl ascuți pe Dumnezeu.

Imaginea VI-7

Poate ești copilul Domnului de o scurtă vreme sau poate chiar de mai mult timp. Mulți urmăresc cu mare interes viața ta, pentru a vedea cum te porți ca și copil al lui Dumnezeu. Te urmăresc și oameni nemântuiți și, bineînțeles. Dumnezeu însuși te privește plin de dragoste. Totuși, acum mă gândesc la cei ce îl cunosc pe Domnul de puțin timp și la cei ce nu au avut parte de prea multă învățătură la biserică, acasă sau chiar la Clubul Vestea Bună. (Să citească cineva din Romani 14:13).

Dumnezeu ne spune să avem grijă să nu facem nimic care „să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire”. Înțelegeți ce înseamnă toate acestea? Trebuie să avem grijă, prin lucrurile pe care le facem sau le spunem, să nu-i facem pe alți creștini să cadă în păcat. Pavel a spus creștinilor din Roma, de exemplu, că dacă ar mânca din carnea unui animal care a fost sacrificat în fața unui idol păgân, lucrul acesta l-ar putea duce pe un creștin mai slab într-o stare de confuzie și s-ar putea să fie o pricină de poticnire pentru acel creștin slab. Desigur, carnea ar fi ca orice altă carne, dar din faptul că ei o mănâncă, un nou convertit ar putea trage concluzia că te poți închina idolilor. Deci creștinii maturi ar trebui să evite să mănânce acea carne. Sigur că astăzi nu există o astfel de problemă, dar aș vrea să vă dau un alt exemplu. La sfârșitul povestioarei vor fi alte câteva întrebări.

Călin era un băiat care L-a primit pe Domnul Isus cu trei ani în urmă, într-o tabără creștină; pe atunci avea opt ani. Creștea frumos în viața lui de creștin - citea Biblia acasă, citea Cuvântul lui Dumnezeu și-l studia la Școala Dumini-

cală sau la Grupul Vestea Bună. Era și la școală un elev bun. Dar în fiecare zi, după școală, se ducea în oraș într-un loc unde erau jocuri pe video. Obișnuia să se joace cam o jumătate de oră înainte de a începe să-și facă temele.

Într-o zi, Natan îl văzu pe Călin jucându-se la clubul acela. Natan avea și el doar opt ani și tocmai îl primise pe Domnul Isus ca Mântuitor, în urmă cu două săptămâni. El nu era prea bun la școală. Dar când l-a văzut pe Călin că intră în clubul acela cu jocuri video, s-a gândit: „Păi dacă și Călin, care este un creștin așa de bun, poate să meargă să se joace la club cu jocurile acelea video, atunci pot și eu să merg”. Așa a început Natan să meargă la clubul acela în fiecare zi; dar el nu a putut să stea doar o jumătate de oră ca și Călin. În fiecare zi stătea cam o oră și jumătate. Din această cauză, a început să aibă probleme cu părinții lui; de asemenea își făcea temele în grabă și deseori greșea; pentru că avea puțin timp și pentru că adesea se certa cu părinții, neglija citirea Bibliei și chiar rugăciunea.

Acum iată întrebările:

1. Oare Călin ar trebui să meargă în continuare să joace jocuri video pentru că îi plac și pentru că lui nu-i face nici un rău lucrul acesta? (Lăsați copiii să răspundă. Ar fi bine ca unul din ei să citească la sfârșit Romani 14:13 și altcineva să citească Romani 15:1-3 a: „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora. Căci și Cristos nu și-a plăcut Lui însuși”. Nu ne învăț versetele acestea că și Călin ar fi trebuit să fie gata să renunțe la lucrurile care îi fac lui plăcere, pentru binele lui Natan?)

2. I-ar fi greu lui Călin să renunțe la jocuri? (Da, i-ar fi greu, dar Dumnezeu îl va ajuta.)

3. Cum s-ar simți dacă ar renunța la a merge la club? (Probabil că la început ar fi cam trist, dar în același timp cred că Dumnezeu ar face ca el să se simtă fericit căci în felul acesta a putut să-l ajute pe Natan. Dumnezeu întotdeauna ne ridică dacă noi facem ceea ce este corect.)

4. Vă puteți gândi la alte lucruri pe care le-ar putea face creștinii maturi și la care ar trebui să renunțe dacă lucrul acela devine un prilej de cădere pentru un creștin mai slab? (Învățătorule, aceasta este o întrebare cam grea și s-ar putea să nu primești răspunsuri la ea. S-ar putea totuși să îți se sugereze lucruri ca ascultarea muzicii pop, urmărirea programelor TV, citirea unor reviste comice, etc ...)

Imaginea VI-8

În primul capitol al cărții Romani, Pavel a scris aceste cuvinte (cineva să citească Romani 1:14, 15 a) „Eu simt dator și Grecilor și Barbarilor și celor învățați și celor neînvățați. Astfel în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vestesc Evanghelia.” Apropiindu-se de sfârșitul epistolei sale, el scrie altceva (cineva să citească Romani 15:19-20) „... am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Cristos. Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Cristos nu fusese vestit...” Pavel a spus că el era dator să propovăduiască celor nemântuiți. El a fost gata să meargă în acele locuri unde oamenii nu au auzit de numele lui Cristos. El tânjea ca, prin Evanghelia, ei să fie convertiți și să primească viața veșnică. El știa că e dator să ducă Evanghelia celor nemântuiți. Oare tu și eu simțim la fel? Este ca în ilustrația cu Sandra care se gândea: „Eu

datorz banii Paulei”. Tu te-ai gândit vreodată în felul acesta: „Eu sunt dator să duc Evanghelia prietenilor mei de la școală; eu sunt dator să duc Evanghelia celor de pe strada mea? ” **Ai** încercat să-i inviți la Club sau la biserică să audă Evanghelia? **Le-ai** dat vreodată un tractat? Te rogi pentru ei ca să ajungă **să-L** cunoască pe Domnul Isus?

Sper că astăzi, vorbind despre lucrurile **pe** care noi le datorăm altora, te vei gândi **și** tu la faptul că datorezi Evanghelia celor nemântuiți - prietenilor de pe strada ta, de la școală sau chiar celor care sunt în alte țări. Poate într-o zi, Dumnezeu te va chema să fii misionar într-o țară străină, ca și Pavel. Poate El îți va arăta că dorește ca tu să predici Evanghelia „acolo unde Cristos nu fusese vestit...” - aceluia care nu-L cunosc și nu iubesc Numele lui Isus. Gândește-te la lucrul acesta și cere-I lui Dumnezeu să-ți arate care este voia Lui pentru viața ta. Ce privilegiu ar fi să duci Evanghelia oamenilor nevoiași din alte țări!

Versete pentru Lecția VI

Romani 1:14-15

„Eu sunt dator și Grecilor și Barbarilor, și -celor învățați și celor neînvățați. Astfel, în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia vouă celor din Roma.”

Romani 13-1,5

„Oricine să fie supus stăpânilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. De aceea, trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului.”

Romani 13:8

„Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea.”

Romani 14:7-9

„În adevăr, nici unul din noi nu trăiește pentru sine, și nici unul din noi nu moare pentru sine. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai

Domnului. Căci Cristos pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpânire și peste cei morți și peste cei vii."

Romani 14:13

„ Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire."

scaune, o ma
Romani 15:1-3a

„Noi care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora. Căci și Cristos nu și-a plăcut Lui însuși..."

Romani 15:19-20

„ ... fie prin puterea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. Așa că, de ia Ierusalim și țările de primprejor, până la Iliric, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Cristos.

Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Cristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelia pusă de altul."

PIESĂ SCURTĂ Verdictul judecătorului

Această scurtă piesă se bazează pe ilustrația cu Sandu și Paul folosită în primele trei lecții din Romani. Sunt patru scene scurte. Este scrisă pentru două actori și un narator, dar se poate adapta: de exemplu în loc de doi polițiști puteți avea doi unii sau trei; ați putea avea unul sau mai mulți complici; alți copii ar putea fi spectatori la judecată sau martori, etc.

Copiii lor le place să joace în diferite piese și își vor aminti scenele în care au jucat. Piesa poate fi folosită:

1. Pentru un program special la care puteți invita părinții ca să-i cunoașteți și să le prezentați și Evanghelia într-un mod interesant. Dacă și copilul lor va avea un rol în piesă, este foarte posibil ca să vină părintele să-l vadă în acest program special.

2. Ca o lecție în plus (poate fi jucată în săptămâna a șaptea). Cel mai bine este ca toți copiii să-și cunoască bine rolurile, să se îmbrace simplu, dar adecvat. Lucrul acesta, bineînțeles cere timp pentru a învăța rolurile și pentru a face repetiții. Veți avea nevoie și de alte câteva „propte” - câteva scaune, o pușcă de jucărie pentru asaltul asupra domnului Pop, un telefon, o sfoară, o sacoașă, niște bacnote.

Dacă nu au timp să învețe rolurile pe de rost, copiii pot să-și citească rolurile, dar bineînțeles, dacă se citește rolurile nu mai e la fel de interesant și palpitant pentru cei ce ascultă și nici pentru cei ce joacă în piesă.

Când alegeți personajele, aveți grijă ca Ligia să fie o fată care L-a primit pe Domnul Isus pentru ca mărturia ei de la sfârșit să fie reală.

Scena 1 *(Doi băieți stând și studiind)*

Sandu: Hai să ieșim la un fotbal. M-am săturat de atâtea teme.

Paul: Îmi pare rău Sandu, în seara asta nu pot ieși. Săptămâna viitoare am teză și mai am mult de recapitulat. Dar spune băieților să conteze pe mine sâmbătă. De la meciul acela nu voi lipsi.

Sandu: Tu și studiile tale! Înveți prea mult! Mie îmi place să mă joc. Ce importanță are cât iei la teză? Poți să trăiești mai bine decât doar muncind! Dacă nu poți să-ți câștigi banii singur, poți lua de la cei care au din plin.

Paul: Vai, Sandu, sper că n-ai de gând să începi să iei de la alții. E un lucru rău și, dacă începi o dată să faci lucrul acesta vei ajunge din ce în ce mai rău.

Sandu: Nu-ți fă probleme din pricina mea. Mă descurc singur, am eu grijă de mine. (Ambii băieți ies din scenă).

Narator: Au trecut mai mulți ani după această conversație. Paul a muncit mult și a terminat bine școala, a luat examenele la facultate și apoi a ajuns un mare judecător. Dar Sandu a continuat să meargă pe drumul cel rău. A lucrat mereu cât s-a putut mai puțin. A părăsit școala fără a-și lua examenele. Nu a putut să-și păstreze locul de muncă, pentru că se purta tare rău pe unde lucra. Apoi s-a împrietenit cu niște băieți dintr-o bandă. Împreună cu ei a început să fure și să aibă mereu probleme cu poliția.

Scena 2

(Dl. Pop la teigheea, un telefon lângă el și casa de bani. Două doamne sunt de cealaltă parte a teighelei și se uită la niște felicitări. Sandu intră în scenă, trage un ciorap pe cap și scoate o pușcă.)

Narator: Scena are loc într-o parte a oficiului poștal care îi aparține domnului Pop.

Sandu: Măinile sus. Nu încercați nimic, altfel vă împuşc. Toată lumea să scoată banii.

Dl. Pop: Nu ajungi departe așa! Și, oricum, nu am decât puțini bani, ca un pensionar...

Sandu: Vreau tot ce ai. Pune aici și mandatele acelea poștale. Voi, doamnelor, treceți la perete și ridicăți mâinile sus, sus.

Dl. Pop: Să nu faci nici un rău doamnelor! Ia ce dorești. Nu vreau să fie nimeni rănit, indiferent câți bani ar fi să pierd.

Sandu: Bine, pune toți banii aici în sac. (Fuge afară).

DL Pop: *(Ridică receptorul)* Alo! Poliția? Aici dl. Pop de la magazinul ABC. Am fost prădați. Puteți veni repede? ... Bun! ... Așteptăm! *(Doi polițiști intră fugind)*

Primul polițist: D-le Pop câți bani a furat hoțul?

Dl. Pop: Vreo 50 000 lei și niște mandate poștale.

Al doilea polițist: L-ați putea recunoaște dacă l-ați vedea?

Dl Pop: Nu, dar una din doamne l-a văzut când a intrat în magazin.

D-na Fluieraș: Da, l-am văzut înainte de a-și trage ciorapul pe cap. Semăna cu un băiat care mergea la școală cu băiatul meu mai mare, Minai.

Primul polițist: Dacă obținem pozele colegilor băiatului dumneavoastră credeți că l-ați recunoaște?

D-na F.:

Scena 3 *(Sala de judecată)*

Da, l-aș recunoaște.

Narator: Printr-o fotografie din timpul școli, Sandu a fost identificat. Poliția a găsit mandatele poștale și câțiva bani rămași la el în cameră. Sandu a fost închis preventiv și apoi a fost adus la judecată, fiind acuzat de furt și atac înarmat la persoană.

(Paul, judecătorul, intră și ia loc. Sandu intră în sală însoțit de doi polițiști)

Sandu: *(Privește judecătorul și își spune)* Nu-i adevărat, nu pot să cred, e fratele meu, Paul! Oare mă va recunoaște? Va fi oare mai îngăduitor cu mine pentru că îi sunt frate? Nu prea cred că se poate, doar e judecător.

Paul: *(Se uită uimit la acuzat și-și spune)* Nu-i posibil! E Sandu, fratele meu. E groaznic. Știam eu că într-o zi va sfârși prin a intra în conflict cu legea.

Secretarul Curții: Cazul de față reprezintă un caz de tâlhărie care a avut loc Luni, 11 martie la aproximativ 9.30 la Oficiul Poștal. Acuzatul Sandu Mărăscu se află în boxa acuzaților.

Paul: Martorul, dl. Pop să vină în boxa martorilor. Spuneți vă rog, ceea ce vi s-a întâmplat în dimineața zilei de 11 martie la Oficiul Poștal.

D-na F: Omul acesta a intrat în oficiu. Și-a tras un ciorap de nylon pe față, dar înainte de a reuși să și-l tragă complet, i-am văzut fața. L-a amenințat cu pușca pe dl. Pop și i-a cerut toți banii, iar acesta i-a dat.

Primul polițist: D-na Fluieraș l-a recunoscut pentru că semăna cu un fost coleg al fiului ei și, în cele din urmă acesta a fost identificat ca fiind chiar hoțul.

Al doilea polițist: Când ne-am dus la casa acuzatului cu mandat de percheziție am găsit 23 000 lei bacnote și bani mărunți ascunși într-o cutie și câteva din mandatele poștale care au fost furate.

Paul: Acuzatul are ceva de spus în apărarea lui?

Sandu: Nimic, d-le judecător. Este pentru prima oară când ajung în fața unui judecător.

Paul: *(Gândind cu voce tare):* Ce să fac? Să-l las liber pentru că e fratele meu? Nu, n-aș putea face lbcruL acesta. Sunt judecător și trebuie să fiu drept și cinstit. Trebuie să-i pedepsesc pe rău-făcatori. *(Intorcându-se spre Sandu)* Ești vinovat. Te condamn la o amendă de 50 000 lei sau închisoare pe 5 luni.

D-na F: Judecătorul i-a dat o pedeapsă aspră dar dreaptă, deși este propriul lui frate.

Sandu: 50 000 lei! Nu pot plăti așa de mult! Va trebui să merg la închisoare.

'Paul coboară de la locul lui și se duce la secretarul Curții)

Paul: L-am condamnat pe omul acesta la o amendă de 50 000 lei, dar voi plăti eu amenda pentru el. *(Paul scoate din buzunar portmoneul și dă secretarului cei 50 000 lei).*

Sandu: Nu pot să cred! Avea dreptate să mă amendeze, dar acum îmi plătește amenda! Eliberați acuzatul!

Paul: *(Sandu e eliberat și se îndreaptă spre ieșire)*
DI, Pop: Hei, nu poți pleca pur și simplu. N-ai plătit amenda!

Sandu: Sunt liber. Fratele meu judecătorul, a plătit întreaga amendă pentru mine, nu mă puteți obliga să o mai plătesc o dată. Sunt liber. Amenda e plătită.

Scena 4

(O masă cu un scaun la fiecare capăt)

Narator: Scena are loc în aceeași seară, acasă la Paul.

(Sandu bate la ușa din/ață)

Paul: *(Deschide ușa)* Intră, Sandu. Mă bucur că ai putut veni la cină.

Sandu *(Așezându-se):* De multă vreme nu ne-am mai întâlnit.

Paul *(Așezându-se):* Da, mă bucur că ne-am întâlnit să stăm de vorbă. A fost un șoc pentru mine să te văd astăzi la tribunal.

Sandu: Paul, îți sunt atât de recunoscător pentru că ai plătit amenda mea. Știu că am meritat pedeapsa, dar eu nu aș fi putut plăti.

Paul: Sandu, ca judecător a trebuit să am grijă să îți dau pedeapsa pe care o meritai ca răufăcător. Dar sunt fratele tău și am vrut să-ți dovedesc dragostea mea plătindu-ți amenda.

Sandu: Mulțumesc mult. De acum încolo aș vrea să trăiesc în așa fel încât să nu-ți mai fie rușine de mine.

Eu îți doresc doar binele.

Paul: Niciodată nu-ți voi putea plăti suma înapoi, dar poate voi veni din când în când pe aici să-ți spăl mașina, să tai iarba.

Sandu: Vrei să mă lași să fac ceva pentru tine?

Paul: Da, Sandu, ar fi grozav să vii pe aici. Dar tu știi că eu nu am plătit amenda pentru ca tu să-mi plătești înapoi. Hai să luăm masa și putem să mai vorbim despre lucrurile acestea.

Scena 5

(Cele două doamne stând vis-a-vis)

Narator: Scena finală are loc cu câteva zile mai târziu în casa unor vecini care au aflat cât de bun a fost Paul cu fratele lui.

Mihaela: Ce frumos din partea Lui Paul, cât de generos a fost cu fratele lui! Cred că e un om deosebit.

Ligia: Da, într-adevăr, Mihaela. Lucrul acesta mi-a amintit de ceea ce s-a spus la biserică duminica trecută. Pastorul nostru vorbea despre neprihănire.

Mihaela: Ce înseamnă neprihănirea asta de care vorbești? Și ce legătură are neprihănirea cu judecătorul și Sandu?

Ligia: Biblia ne spune că și noi suntem într-un fel ca și Sandu. Bineînțeles că nu am făcut noi faptele lui Sandu, dar și noi am păcătuit împotriva lui Dumnezeu, prin faptul că am fost egoiști, nu am spus întotdeauna adevărul, nu am ascultat poruncile lui Dumnezeu.

Mihaela: Da, asta cam așa este, dar cel puțin noi nu am fost duși la tribunal și nu am avut probleme cu poliția.

Ligia: într-un fel, Dumnezeu este ca un judecător; El este desăvârșit în cinste și bunătate; dar în același timp El ne iubește. În timp ce Dumnezeu, marele judecător al lumii, ne privește, El ne declară vinovați pentru că I-am călcat poruncile și deci pedeapsa pentru păcatele noastre este moartea.

Mihaela: Este ca și când Paul l-a declarat pe Sandu vinovat. Nu-i așa? Dar cum a plătit Dumnezeu amenda pentru noi?

Ligia: O, da, a făcut chiar mai mult. El ni l-a dat pe Fiul Său să moară pentru noi. Domnul Isus nu a plătit bani pentru noi ci Și-a dat viața ca să ia asupra Lui pedeapsa pentru păcatele noastre.

Mihaela: Dar unde apare neprihănirea?

Ligia: Neprihănirea pe care ne-o dă Dumnezeu, conform căreia Dumnezeu ne declară „neprihăniți și împăcați cu legea”, e posibilă pentru că Domnul Isus a plătit pentru păcatele noastre și a luat asupra Lui pedeapsa noastră. Pastorul, duminică a citit din Romani că noi suntem considerați neprihăniți prin sângele Lui.

Mihaela: încep să înțeleg de ce povestea

Mihaela: Da, Mihaela și mai este un verset în Romani care spune că suntem considerați neprihăniți prin credință. Asta înseamnă că, dacă ne încredem în Domnul Isus ca Mântuitor și Domn, atunci vom fi eliberați și nu va mai trebui să suferim pentru păcatele noastre.

Ligia: Ligia: Cam așa, Mihaela. Fi sunt mulțumitoare lui Dumnezeu pentru că L-a dat pe Fiul Său pentru mine și că mă consideră acum fără vină. Aș vrea să mă port în așa fel încât El să știe că-L iubesc și vreau să trăiesc pentru El.

Mihaela: Mihaela: M-ai pus pe gânduri, Ligia. Aș vrea să știi că și eu am fost declarată nevinovată. Putem vorbi ceva mai multe despre asta mâine? Chiar acum trebuie să plec să-mi fac cumpărăturile.

Ligia: Ligia: Sigur, Mihaela. Vino să stăm de vorbă când vrei. Voi fi bucuroasă să-ți explic totul și mă voi ruga pentru tine.

Paul -13 replici Sandu
-15 replici
Narator - (Poate fi și o fată) 5 replici
Dl. Pop - 6 replici
D-na Fluieraș - 4 replici
Primul polițist - 3 replici
Al doilea polițist - 3 replici
Secretarul Curții (Poate fi și o fată) - o replică
Mihaela - 9 replici
Ligia - 9 replici

Mihaela: E într-adevăr minunat, Ligia.

Ligia: Da, într-adevăr e minunat. L-am rugat pe Domnul Isus să fie Mântuitorul meu cu câțiva ani în urmă și știu că nu mai trebuie să suport pedeapsa pentru păcatele mele; nu voi mai fi despărțit de Dumnezeu pentru totdeauna.